

Dag-Inge Øien

Kartlegging av slåttemyr og slåttemark i Melhus kommune, Sør-Trøndelag 2011- 2012

**NTNU Vitenskapsmuseet
naturhistorisk notat 2013-2**

NTNU

Vitenskapsmuseet

NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk notat 2013-2

Dag-Inge Øien

**Kartlegging av slåttemyr og slåttemark i
Melhus kommune, Sør-Trøndelag 2011-
2012**

NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk notat

Dette er en elektronisk serie fra 2013 som erstatter tidligere Botanisk notat og Zoologisk notat. Serien er ikke periodisk, og antall nummer varierer per år. Notatserien benyttes til rapportering fra mindre prosjekter og utredninger, datadokumentasjon, statusrapporter, samt annet materiale som ikke har en endelig bearbeidelse.

Tidligere utgivelser: <http://www.ntnu.no/vitenskapsmuseet/publikasjoner>

Referanse

Øien, D.-I. 2013. Kartlegging av slåttemyr og slåttemark i Melhus kommune, Sør-Trøndelag 2011-2012. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk notat 2013-2: 1-30.

Trondheim, april 2013

Utgiver

NTNU Vitenskapsmuseet
Seksjon for naturhistorie
7491 Trondheim
Telefon: 73 59 22 60/73 59 22 80
e-post: post@vm.ntnu.no

Ansvarlig signatur

Torkild Bakken (seksjonsleder)

Publiseringstype

Digitalt dokument (pdf)

Forsidefoto

Den rødlista karplantearten brunskjene (*Schoenus ferrugineus* NT) ble funnet på sju av de undersøkte lokalitetene i Melhus. Her fra lokalitet 5 Blåkkåttjønna sammen med blant annet gulstarr (*Carex flava*).
Foto: D.-I. Øien 03.08.2011.

www.ntnu.no/vitenskapsmuseet

ISBN 978-82-7126-966-1
ISSN 1894-0064

Sammendrag

Øien, D.-I. 2013. Kartlegging av slåttemyr og slåttemark i Melhus kommune, Sør-Trøndelag 2011-2012. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk notat 2013-2: 1-30.

Dette notatet gir en oversikt over slåttemyrlokaliteter i Melhus kommune kartlagt i 2011 og 2012, og en vurdering av kunnskapsstatus. Flere av lokalitetene inneholder også naturtypen slåttemark, og det er tatt med beskrivelse av en slåttemarklokalitet, Johannesenget. Det finnes helt klart flere slåttemyrer i Melhus, spesielt helt i sørvest på grensa til Midtre Gauldal og Meldal og nordover mot Svorksjøen. Her finnes det relativt store myrer som vi antar har vært brukt som slåttemyr i tidligere tider, og sannsynligvis er det viktige (B) lokaliteter blant disse. Dessuten finnes de mange mindre forekomster i høgtliggende områder (> 500 m o.h.) øst i kommunen, men berggrunnen her er ugunstig for dannelsen av rik myrvegetasjon. Vi vurderer det derfor som svært lite sannsynlig at det finnes svært viktige (A) eller viktige (B) slåttemyrlokaliteter blant disse.

Blant de kartlagte slåttemyrlokalitetene er tre vurdert som svært viktige (A): Megardsslættet (4), Myrer ved Blåkkåttjønnna (5) og Langmyra (28). Alle disse har store arealer med rik- og ekstremrik myrvegetasjon, og det er dokumentert utstrakt bruk som slåttemyr. De inneholder betydelige arealer med ekstremrik myrvegetasjon og i alle er det funnet en rødlista karplante, brunskjene (*Schoenus ferrugineus* NT). Langmyra i Flåmarka skiller seg fra de to andre ved at den er noe påvirket av inngrep, bl.a. grøfting. Lokalitetene på Skognakjølen må ses i sammenheng med slåttemyrområder i Skaun, og sammen med disse utgjør området et regionalt viktig slåttemyrområde.

Nøkkelord: myrvegetasjon, naturtypekartlegging, biologisk mangfold, rikmyr, utvalgt naturtype

Dag-Inge Øien, NTNU Vitenskapsmuseet, Seksjon for naturhistorie, NO-7491 Trondheim

Innhold

Sammendrag	3
Forord	5
1 Innledning	6
2 Metoder og materiale	7
2.1 Avgrensing av lokaliteter	7
2.2 Verdivurdering	7
3 Status for slåttemyr i Melhus kommune	8
3.1 Svært viktige lokaliteter	8
3.2 Trusler og tiltak	8
4 Referanser	14
Vedlegg 1. Lokalitetsbeskrivelser slåttemyr	15
Vedlegg 2. Lokalitetsbeskrivelse slåttemark	30

Forord

Kartlegging av slåtte- og slåtteområdelokaliteter i Melhus kommune er en del av et større prosjekt som NTNU Vitenskapsmuseet har hatt i 2011 og 2012 på kartlegging av biologisk mangfold i Melhus i samarbeid med kommunen. Videre inngår kartleggingen også i et større prosjekt på kartlegging av slåtte- og slåtteområdelokaliteter i Trøndelagsfylkene i samarbeid med Fylkesmennene. Dette er rapportert i Lyngstad et al. (2012). Kartleggingen er gjennomført av overingeniør Dag-Inge Øien, som også har vært NTNU Vitenskapsmuseets kontaktperson på slåtte- og slåtteområdelokaliteter. Prosjektleder hos Melhus kommune har vært rådgiver Jan Henrik Dahl. I tillegg har henholdsvis tidligere og nåværende naturoppsyn i Melhus, Arnfinn Tanem og Marte Aursand, bidratt med kunnskap om slåtte- og slåtteområdelokaliteter i kommunen. Takk også til Reidar Almås for verdifull informasjon om utmarksslåtte på Hølonda.

Trondheim, april 2013

Dag-Inge Øien

1 Innledning

Forvaltning og skjøtsel av slåttemyr har i de senere år fått økt oppmerksomhet, ikke minst som et resultat av den nye Naturmangfoldloven som ble vedtatt i 2009. Slåttemyr er per i dag en av fem utvalgte naturtyper med egen forskrift i denne loven. Dette innebærer blant annet at det skal tas hensyn til lokaliteter som er klassifisert som svært viktig (A) eller viktig (B) etter DN-Håndbok 13 ved tiltak som kan «endre karakteren eller omfanget av en forekomst». Det skal også utarbeides en handlingsplan for naturtypen. Det er ikke gjort for slåttemyr, men den er omtalt i handlingsplan for slåttemark (Direktoratet for naturforvaltning 2009).

Slåttemyr defineres som områder med fuktighetskrevenne vegetasjon som danner/har dannet torv, og som er preget av langvarig høsting gjennom slått. Etter opphør av slått vil arealet fortsatt regnes som slåttemyr så lenge myra er preget av de økologiske prosesser som skyldes tidligere slått. Ei slåttemyr i gjengroing vil da regnes som slåttemyr så lenge gjengroinga skyldes opphør av slått og ikke andre naturlige prosesser (eks. forsumping, torvakkumulasjon). Ut fra denne definisjonen så slutter ei myr å være slåttemyr når de naturlige prosessene er viktigere enn de som skyldes tidligere slått. Ei myr slutter også å være slåttemyr når andre bruksmåter eller inngrep har større innvirkning på de økologiske prosessene enn den tidligere slåtten (nedbygging, drenering, beiting, m.m.).

I DN-Håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2007) inngår slåttemyr i naturtypen D02 Slåtte- og beitemyr under hovedtypen Kulturlandskap. Det er imidlertid svært ofte overlapp med naturtypene A05 Rikmyr og A06 Kilde og kildebekk under skoggrensen under hovedtypen Myr og kilde. Areal med slåttemyr kan også finnes innen naturtypelokaliteter som klassifiseres som A04 Palsmyr, A07 Intakt lavlandsmyr i innlandet og A08 Kystmyr, men da helst som mindre områder, for eksempel i lagg eller dråg mellom ombrotrofe myrmasiv og fastmark.

I Naturtyper i Norge (NiN) (Halvorsen et al. 2009) omfatter slåttemyr to enheter, slåttemyrflate og slåttemyrkant (Moen & Øien 2011). Slåttemyrflate er definert som en enhet under V6 Åpen myrflate og slåttemyrkant er definert som en enhet under V7 Flommyr, myrkant og myrskogsmark. Lokale basisøkokliner er grunnleggende hevdform (HF) med hevdform Y1: slått, og grunnleggende hevdintensitet (HI) med hevdintensitet 3: langvarig ekstensiv grunnleggende hevd. Videre kan slåttemyr relateres til tilstandsökoklinen gjengroingstilstand (GG) i NiN. Denne har fem trinn, der trinn 1 er aktiv bruk og trinn 5 er en ettersuksessjonstilstand der artssammensetning og end-ringstakt og -retning er lik den i sammenlignbare naturmarksøkosystemer (for slåttemyr lik uslått myr). For å avgjøre når ei myr ikke lenger er slåttemyr er vårt forslag å trekke grensen ved trinn 5 på denne skalaen, der artssammensetningen er mer lik ettersuksessjonstilstanden. Myr på trinn 1-4 blir da definert som slåttemyr, mens myr på trinn 5 ikke lenger er slåttemyr. Objektgruppe kulturspor etter tradisjonell jordbruksvirksomhet (G4 KT) kan brukes som en tilleggsvariabel. Objekteneheter er for eksempel høyløe/høylø, slåttebu, stakkstang og hafell.

Det er nylig gjennomført en vurdering av truetet for naturtyper etter NiN. Dette arbeidet er gjort i regi av Artsdatabanken. De to enhetene som utgjør slåttemyr i NiN, slåttemyrkant og slåttemyrflate, er karakterisert som henholdsvis kritisk truet (CR) og sterkt truet (EN) i Norsk rødliste for naturtyper 2011 (Moen & Øien 2011).

Dette notatet gir en oversikt over slåttemyrlokaliteter i Melhus kommune som ble kartlagt i 2011 og 2012, og en vurdering av kunnskapsstatus for naturtypen i kommunen. Undersøkelsene ble samkjørt med kartlegging av lokaliteter i nabokommunene i forbindelse med en større kartlegging av slåttemyr i Trøndelags-fylkene. Lokalitetsbeskrivelser for de oppsøkte lokalitetene i Melhus er trykt i Lyngstad et al. (2012) og gjengis her i vedlegg 1. Notatet omhandler primært slåttemyr, men flere av lokalitetene inneholder også naturtypen slåttemark, og det er også tatt med beskrivelse av en slåttemarklokalitet, Johannesenget, i vedlegg 2. Det er laget egenskapstabeller og kartpolygoner for innlegging i Naturbase for alle lokalitetene som ble kartlagt, og disse dataene er overført til Melhus kommune.

2 Metoder og materiale

Feltarbeidet ble gjennomført i feltsesongene 2011 og 2012, og med størst innsats i 2011. Datoene for feltarbeid er 13.07.11, 3.08.11, 10.-12.08.11, 3.08.12, 13.08.12, 15.-16.08.12, 20.09.12 i alt 10 dagsverk.

Kartleggingsmetodikk og kriterier for verdisetting følger Moen (1983), Direktoratet for naturforvaltning (2007) og NiN (Halvorsen et al. 2009) for å sikre at nye og gamle registreringer kan sammenlignes, og at informasjonen lett kan inkluderes i naturbasen til DN.

Ved feltarbeidet ble det tatt notater, ført artslister over karplanter (krysslister) og gjort en del innsamlinger, i første rekke av karplanter. Navn på karplanter følger Elven (2005) og navn på moser følges Frisvoll et al. (1995). Kart i M711- serien (1 : 50 000) og ortofoto i målestokk ca. 1 : 11 000 ble brukt ved feltarbeidet. Ortofoto ble lastet ned fra «Norge i bilder» (<http://norgeibilder.no/>) og bearbeidet til kart for bruk i felt som dekker ca. 6 km². Lokalitetsavgrensninger ble tegna direkte på kart (ortofoto) i felt, og kartene ble senere rentegna, skanna, georeferert og digitalisert. Betingelser for bruk av data fra «Norge i bilder» framgår av avtaleverket for Norge digitalt (Norge digitalt 2011), der NTNU Vitenskapsmuseet er part i samarbeidet.

Det ble ført krysslister fra 25 av lokalitetene og foretatt innsamlinger av karplanter fra 12 av lokalitetene. Disse er levert til herbariet i ved NTNU Vitenskapsmuseet (TRH), og vil etter hvert bli publisert i Artskart. Ei liste over alle observerte arter av karplanter i de 25 lokalitetene der det ble ført krysslister er vist i tabell 2.

2.1 Avgrensing av lokaliteter

Slåttemyrer kan opptre som vel avgrensede enkeltmyrer eller som del av ei myr (myrkompleks). De rene myrlokalitetene kan være sammensatt av flere myrmasstyper der bare noen har vært slått. Avgrensning av lokaliteter er blant annet derfor basert på en viss grad av skjønn. I kartlegging av naturtyper etter DN-Håndbok 13, bør en lokalitet bare omfatte en naturtype. Imidlertid er det fornuftig ved kartlegging av myrtyper at hele myrkomplekset avgrenses. Ved forvaltning av en naturtypelokalitet på myr må uansett hele myrkomplekset tas hensyn til fordi en endring av hydrologien på en annen del av myrkomplekset enn den kartlagte naturtypen (f.eks. ved grøfting, vegbygging etc.), vil kunne påvirke hele myra.

2.2 Verdivurdering

Verdivurdering av slåttemyrer i denne kartleggingen følger i hovedsak DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Det er lagt vekt på følgende kriterier:

- Botanisk diversitet, dvs. forekomst av rik myrvegetasjon, sjeldne/true arter, sjeldne natur- og vegetasjonstyper.
- Størrelse.
- Tilstand i forhold til gjengroingsgrad og hevd, samt lokal interesse for å videreføre eller gjenoppta skjøtsel/drift.
- Andre kulturspor, dvs. rester etter høyløer/høybuer, slåttebuer, stakkstenger, etc.
- Nærhet til andre slåttemyrer eller lokaliteter med andre naturtyper med høy verdi.
- Regional variasjon.

3 Status for slåttemyr i Melhus kommune

Melhus kommune har, som de fleste kommunene i Midt-Norge, store arealer med myr. I 2010 utgjorde myr om lag 16 % av landarealet (Statens kartverk 2010). En betydelig andel av dette har vært brukt som slåttemyr i det tradisjonelle jordbruket, da man var avhengig av utmarksslått for å skaffe nok vinterfôr til husdyra. Rike og ekstremrike myrer er særlig produktive, og med en stor andel urter ga dette godt fôr. Utmarksslått var størst på slutten av 1800-tallet. Ved jordbruks-tellingen i 1907, etter at nedgangen hadde begynt, utgjorde arealer brukt til utmarksslått 2 % av landarealet i Trøndelag. Det er grunn til å tro at denne andelen var minst så høy i Melhus kommune, det vil si at over 14 km² av arealet ble brukt til utmarksslått. Trolig var mesteparten av dette slåttemyr. I Melhus kommune er det dessuten store arealer med rik berggrunn som gir grunnlag for rik myrvegetasjon. Det er derfor sannsynlig at det på det meste har vært flere km² med rike slåttemyrer i kommunen. Hvor mye som er gått tapt ved grøfting, oppdyrking, nedbygging for bolig og infrastrukturformål eller andre arealendringer er vanskelig å estimere, og ligger ikke innenfor rammen av dette prosjektet, men det er helt klart at Melhus kommune er viktig for denne naturtypen.

Før undersøkelsene som ble gjennomført i 2011 og 2012 var det registrert kun en lokalitet med slåttemyr i Naturbase: Kolbrandstad (BN00037590), nord i Hølonda. Denne ble registrert av NTNU Vitenskapsmuseet i 2004 i forbindelse med en større kulturlandskapskartlegging i Midt-Norge (Moen et al. 2006). I denne rapporten presenteres ytterligere 31 lokaliteter. Disse er konsentrert til Hølonda, sørvest i kommunen og til Flåmarka i nordøst. Vi har bestrebet oss på å kartlegge de beste lokalitetene med slåttemyr i kommunen, og prioritert de lågestliggende områdene.

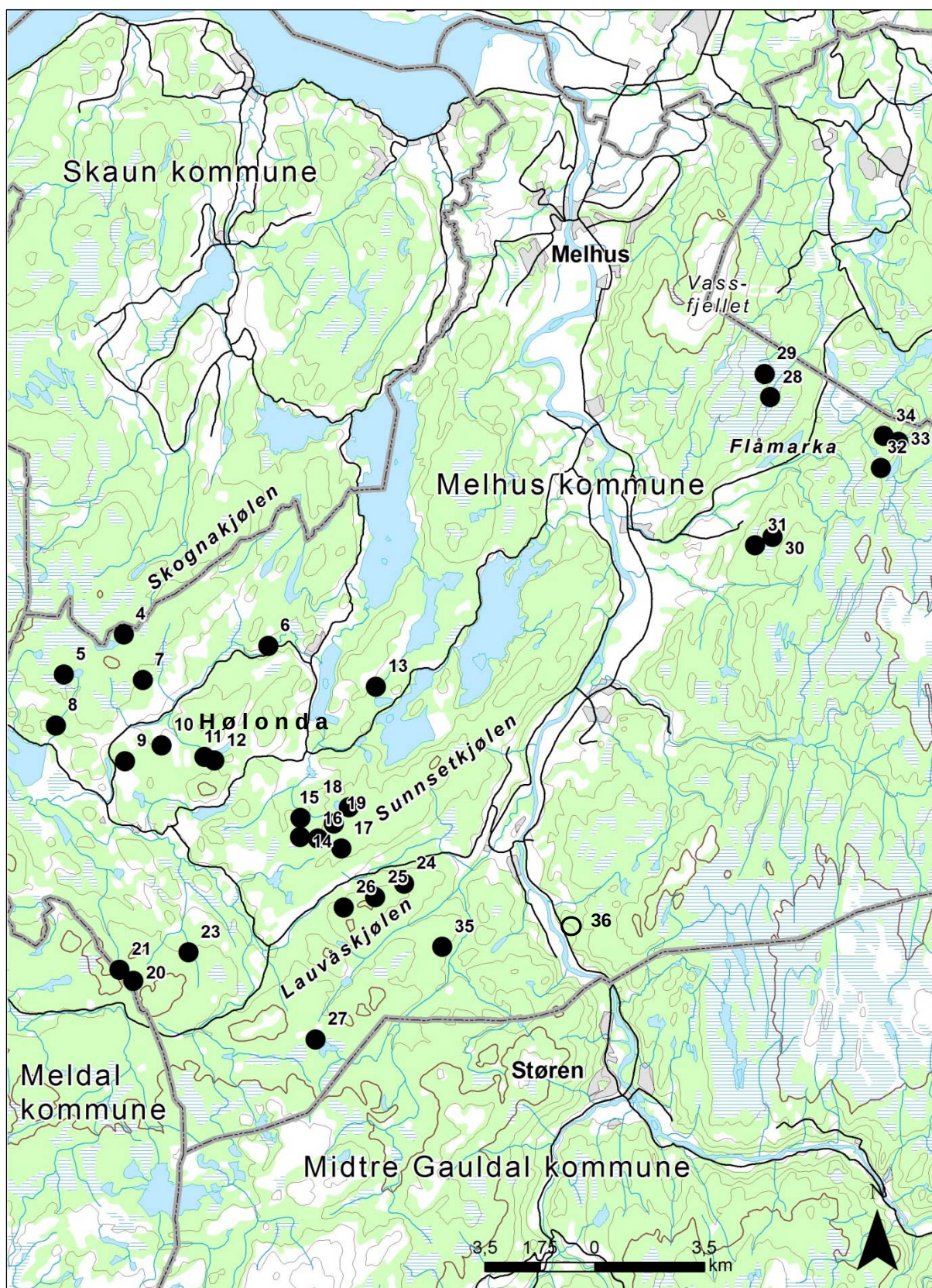
De kartlagte lokalitetene dekker ca. 1,2 km². Det finnes helt klart mange flere slåttemyrer, spesielt i høgereliggende strøk, og opplysninger som Melhus kommune har samlet inn i forbindelse med denne kartleggingen angir bl.a. flere slåttemyrer i områdene sør for Lundadalen, sørøst i kommunen, men de fleste av disse er høgtliggende (> 500 m o.h.) eller relativt små (noen få daa). Dessuten er berggrunnen i dette området ugunstig for dannelsen av rik myrvegetasjon. Vi vurderer det derfor som svært lite sannsynlig at det finnes svært viktige (A) eller viktige (B) slåttemyrlokaliteter blant disse. Også i Hølonda-området regner vi med at det finnes flere slåttemyrer som vi ikke har kartlagt. Spesielt i områdene helt i sørvest på grensa til Midtre Gauldal og Meldal og nordover mot Svorksjøen. Her finnes det relativt store myrer som vi antar har vært brukt som slåttemyr i tidligere tider, og sannsynligvis er det viktige (B) lokaliteter blant disse.

3.1 Svært viktige lokaliteter

Blant de kartlagte slåttemyrlokalitetene er tre vurdert som svært viktige (A: tabell 1). Dette er lokalitet 4 Megardsslættet og lokalitet 5 Myrer ved Blåkkåtjønna på Skognakjølen, og lokalitet 28 Langmyra i Flåmarka. Alle disse har store arealer med rik- og ekstremrik myrvegetasjon. I alle tre lokalitetene er det dokumentert utstrakt bruk som slåttemyr, de inneholder betydelige arealer med ekstremrik myrvegetasjon og i alle er det funnet en rødlista karplante, brunskjene (*Schoenus ferrugineus* NT). Langmyra i Flåmarka skiller seg fra de to andre ved at den er noe påvirket av inngrep, bl.a. grøfting. Lokalitetene på Skognakjølen må ses i sammenheng med slåttemyr-områder i Skaun, og sammen med disse utgjør området et regionalt viktig slåttemyrområde (Lyngstad et al. 2012).

3.2 Trusler og tiltak

Ingen av de kartlagte lokalitetene av høy verdi er etter det vi kjenner til akutt truet av inngrep eller andre arealbruksendringer, men gjengroingen er kommet langt i mange av lokalitetene og skjøtsel i form av krattrydding og slått er nødvendig for å ta vare på natur- og kulturverdiene. Her bør man konsentrere seg om de viktigste lokalitetene, de to på Skognakjølen og Langmyra (på Langmyra vil også gjenfylling av grøfter være aktuelt). Også B-lokaliteter som ligger lett tilgjengelig eller der grunneiere eller andre med lokal tilknytning er interesserte, kan være aktuelt å prioritere. Dette gjelder f.eks. lokalitet 28 Ilbrandsslættet og lokalitet 35 Larsløkkja.

Figur 1. Kart over 31 slåttemyrlokaliteter og en slåttemarklokalitet (åpen sirkel) som ble kartlagt i Melhus kommune i 2011 og 2012.

Figur 2. Megardsslættet (øverst), Myrer ved Blåkkåtjønna (midten) og Langmyra (nederst) er vurdert som svært viktige (A) lokaliteter av slåttemyr i Melhus kommune etter kartlegginga i 2011 og 2012. Foto: D.-I. Øien 13.07.2011 (øverst), 03.08.2011 (midten) og 13.08.2012 (nederst).

Tabell 1. Slåttemyrlokaliteter kartlagt i Melhus kommune 2011 og 2012. UTM-koordinater er angitt etter kartdatum WGS84, sone 32V. Naturtypekoder og verdisetting følger DN-Håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2007) og alle naturtyper som forekommer i lokalitetene er angitt, men hovedtypen er D02 for alle. Vegetasjonstypekoder følger Fremstad (1997) og koder i parentes betyr at typen bare finnes sporadisk. Nummerering av lokaliteter følger Lyngstad et al. (2012) og lokalitetsbeskrivelser er gjengitt i vedlegg 1. DIØ = Dag-Inge Øien.

Nr	Område/lokalitet	UTM	Inventør	Dato	Hoh	Areal D02 (daa)	Naturtype (DN)	Vegetasjon	Verdi (D02)
<i>Skognakjølen</i>									
4	Megardsslættet	NR 488-496, 046-052	DIØ	13.07.2011	442-455	68	A05, D02	K3, L2, M2, M3	A
5	Myrer ved Blåkkåtjønnna	NR 467-482, 029-038	DIØ	03.08.2011	390-425	94	A05, A06, D02	K2, K3, L2, L3, M2, M3, M4, N2	A
<i>Høllonda (bygda)</i>									
6	Myr ved Storslættet (Aunet)	NR 540, 044	DIØ	03.08.2011	180-185	7	A05, D02	L2, M1, M2	C
7	Slettmyra (Kolbrandstad-Flåtten)	NR 500-504, 032-035	DIØ	03.08.2011	360-390	28	A05, D02	(J2), K2, K3, L2, M2	B
8	Nerslættet (opp for Saga)	NR 472-473, 018-020	DIØ	03.08.2011	270-280	8	A05, D01, D02	G12, M2	C
9	Myr ved Vargråa (Ø f Reksåsvatnet)	NR 494-495, 007-008	DIØ	03.08.2011	340-360	3	A05, D02	K2, (L2), M2	C
10	Estenstadslættet	NR 506, 012-013	DIØ	10.08.2011	280-295	11	A05, D02	L2, M2	C
11	Myrer V for Gåslandslykkja	NR 518-521, 005-013	DIØ	10.08.2011	315-365	49	A05, D02	(K2), L2, M2	B
12	Tennslættet	NR 522-524, 007-010	DIØ	10.08.2011	335-355	12	A05, (D01), D02	G4?, J2, K2, (K3), L2, M2, (M3)	C
13	Vennaslættet	NR 574-576, 029-033	DIØ	10.08.2011	235	28	A05, D02	M2, M3, M4	B
<i>Sunnsetkjølen</i>									
14	Storslættet (Simohogstret)	NQ 545-553, 979-986	DIØ	11.08.2011	330-350	42	A05, A06, D02	(J2), K3, K4, L2, L3, M2, M3, M4, N2	C
15	Johanslættmyra	NQ 547-551, 987-991	DIØ	11.08.2011	285-300	21	A05, D02	J2, K3, K4, L2, M2	C
16	Myrer N for Svarttjønnan	NQ 555-560, 980-984	DIØ	11.08.2011	370-435	23	A05, D02	K3, L2, M2	-
17	Damtjønnslættet	NQ 559-565, 978-981	DIØ	11.08.2011	400-415	25	A05, D02	J2, K3, K4, M2, M3, M4	B
18	Enaslættet-Tjukkenget, m.fl.	NQ 564-570, 989-996	DIØ	11.08.2011	405-440	29	A05, D02	K3, K4, L2, M2	C
19	Myr ved Jutulstenåsen	NQ 560-562, 986-988	DIØ	11.08.2011	400-425	28	A05, D02	K2, L2, M2	B
<i>Sæterdalen</i>									
20	Tjørnenget (Djuplia)	NQ 496-498, 936-938	DIØ	12.08.2011	450-470	10	A05, D02	(K3), L2, M2	B
21	Myrer N for Djuplihøgden	NQ 487-494, 938-943	DIØ	12.08.2011	440-500	75	A05, D02	K3, L2, M2	B
23	Slaglislættet	NQ 513-516, 943-948	DIØ	12.08.2011	385-400	28	A05, D02	(J2), (K3), (K4), L1, L2, M2	C
<i>Lauvåskjølen</i>									
24	Buslættmyra	NQ 582-586, 967-969	DIØ	03.08.2012	380-395	12	A05, D02	L2, (L3), M2, (M4)	B
25	Myr Ø for Høgberget	NQ 571-580, 961-967	DIØ	03.08.2012	435-500	35	A05, D02	L2, M2, M4	B
26	Storslættmyra	NQ 562-568, 958-964	DIØ	03.08.2012	420-460	53	A05, D02	L2, M2, (M4)	B
27	Ilbrandsslættet	NQ 552-557, 913-922	DIØ	03.08.2012	425-450	69	A05, D02	L2, (L3), M2, M3, M4	B
<i>Vestre Flåmarka</i>									
28	Langmyra	NR 696-706, 114-132	DIØ	13.08.2012	285-300	113	A05, D02	A3, A4, A5, J2, J3, J4, K3, K4, L2, L3, M2, M3, (M4)	A
29	Villmannsslættet	NR 697-701, 130-133	DIØ	15.08.2012	310-335	30	A05, D02	J2, J3, J4, K3, K4, L2, L3, M2	C
<i>Østre Flåmarka</i>									
30	Storslættet-Hørvåsen	NR 699-706, 073-086	DIØ	15.08.2012	310-340	112	A05, D02	J2, J3, K3, (K4), L2, L3, M2	B
31	Litlslættet-Hyllbergåsen-Kattuggelkammen	NR 694-698, 070-083	DIØ	15.08.2012	265-300	30	A05, D02	J2, J3, K3, L2, L3, M2	C
32	Myr V for Rangåvatnet	NR 734-737, 100-103	DIØ	16.08.2012	390-405	24	A05, D02	K3, (K4), L2, L3, M2, M3, (M4)	B
33	Sagslættet	NR 739-744, 105-113	DIØ	16.08.2012	380-420	35	A05, D02	(A5), K2, K3, L1, L2, L3, M1, M2, (M3)	B
34	Dalslættet	NR 735-738, 108-114	DIØ	16.08.2012	405-440	34	A05, D02	K3, K4, L1, L2, L3, M2, (M4)	C
<i>Gauadalen</i>									
35	Larslökkja	NQ 594-597, 946-949	DIØ	20.09.2012	315-350	22	A05, D01, D02	(A5), G4/G7, (L2), M1, M2, (M3)	B

Tabell 2. Liste over observerte karplantearter i 25 lokaliteter med slåtte-myrt kartlagt i Melhus kommune i 2011 og 2012. Innsamlet materiale er angitt med stort kryss.

Art		4	5	6	7	8	9	12	13	14	15	16	17	20	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
Forvede arter																										
<i>Alnus incana</i>	Gråor	x	-	x	-	x	x	x	-	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	x	x	x	x	-	x	x
<i>Andromeda polifolia</i>	Hvitlyng	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Betula nana</i>	Dvergbjørk	x	x	-	x	x	-	-	-	x	x	-	-	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-	x	x	x
<i>Betula pubescens</i>	Dunbjørk	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Calluna vulgaris</i>	Røsslyng	-	x	-	-	x	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Empetrum nigrum</i> coll.	Krekling	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	x	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-	x
<i>Juniperus communis</i>	Einer	x	x	-	x	x	-	x	x	-	x	x	-	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Myrica gale</i>	Pors	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Oxycoccus microcarpus</i>	Småtranebær	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
<i>Oxycoccus palustris</i>	Stortranebær	-	x	x	x	-	-	-	-	x	x	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Picea abies</i>	Gran	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x
<i>Pinus sylvestris</i>	Vanlig furu	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Pteridium aquilinum</i>	Einstape	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Salix aurita</i>	Øyrevier	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	x	x	-	-	-
<i>Salix glauca</i>	Sølvier	x	-	x	x	x	x	-	-	-	x	-	-	x	-	-	-	-	-	x	x	x	-	-	-	-
<i>Salix lapponum</i>	Lappvier	-	-	x	x	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Salix myrsinifolia</i>	Svartvier	-	-	x	-	x	x	-	x	-	x	-	-	-	-	-	x	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Salix phylicifolia</i>	Grønnvier	-	-	-	-	x	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Sorbus aucuparia</i>	Rogn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-
<i>Vaccinium uliginosum</i>	Blokkebær	x	x	-	x	x	-	-	-	-	x	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Tyttebær	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Graminider																										
<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Gulaks	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Calamagrostis phragmitoides</i>	Skoggrønkvein	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	x	-	-	x	-	-	-	-
<i>Carex buxbaumii</i>	Klubbstarr	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	x	-	x	-	-	x	-	-	x	-	-	-	-	x	-
<i>Carex capillaris</i>	Hårstarr	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Carex dioica</i>	Særbustarr	-	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x	x	-	-	-	-	-	-	x	-
<i>Carex echinata</i>	Stjernestarr	x	x	x	x	-	x	x	-	x	-	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Carex flava</i>	Gulstarr	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x
<i>Carex hostiana</i>	Engstarr	x	x	-	x	-	-	-	x	x	-	-	x	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x	-
<i>Carex lasiocarpa</i>	Trådstarr	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Carex limosa</i>	Dystarr	x	x	-	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x
<i>Carex nigra</i>	Slåtestorr	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Carex pallescens</i>	Bleikstarr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-
<i>Carex panicea</i>	Kornstarr	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Carex pauciflora</i>	Sveltstarr	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	-	x	x	x	x	x	-	x	-	-	x	x	x	-
<i>Carex rostrata</i>	Flaskestarr	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Deschampsia cespitosa</i>	Sølvbunke	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	-	-	-	x	-	-	-
<i>Eriophorum angustifolium</i>	Duskull	x	x	x	x	-	x	-	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-
<i>Eriophorum latifolium</i>	Breikull	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Eriophorum vaginatum</i>	Torvull	x	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Festuca ovina</i>	Sauesvingel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Festuca rubra</i>	Raudsvingel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-
<i>Hierochloë odorata</i>	Marigras	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-
<i>Juncus alpinoarticulatus</i> coll.	Skogsiv	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	x	x	-	-
<i>Juncus articulatus</i>	Ryllsiv	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Juncus filiformis</i>	Trådsiv	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>	Seterfytte	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Melica nutans</i>	Hengeaks	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Molinia caerulea</i>	Blåtopp	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Nardus stricta</i>	Finnskjegg	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-
<i>Phragmites australis</i>	Takrør	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Poa pratensis</i>	Engrapp	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Rhynchospora alba</i>	Kvitmyrak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-
<i>Scheuchzeria palustris</i>	Sivblom	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	-	-	-	x	x	x	-	x	x	x	-	x	-	x
<i>Schoenus ferrugineus</i>	Brunskjene	x	x	-	-	-	-	-	-	x	-	-	x	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	x	-	-
<i>Trichophorum alpinum</i>	Sveltull	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x
<i>Trichophorum cespitosum</i>	Bjønnskjegg	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Urter																										
<i>Achillea ptarmica</i>	Nyseryllik	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Angelica sylvestris</i>	Sløke	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Antennaria dioica</i>	Kattefot	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-
<i>Bartsia alpina</i>	Svartopp	x	x	-	x	x	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	x	-	x	x	-	-	x	x	x
<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	-	x	x	-	x	x	-	-	-	x	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Chamaepericlymenum suecicum</i>	Skrubb-bær	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x	x	-	x	-	-	-
<i>Cirsium heterophyllum</i>	Kvitbladtistel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-
<i>Cirsium palustre</i>	Myrtistel	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Comarum palustre</i>	Myrhatt	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	x	-	-	-	x	-	-
<i>Crepis paludosa</i>	Sumphaukeskjegg	x	-	-	x	-	x	-	-	x	-	x	-	x	-	-	-	-	-	x	-	-	x	-	-	-

Tabell 2. Forts

Art		4	5	6	7	8	9	12	13	14	15	16	17	20	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
<i>Dactylorhiza fuchsii</i>	Skogmarihand	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Dactylorhiza incarnata</i> ssp. <i>incarnata</i>	Engmarihand	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	x	-	x	-	x	-	-
<i>Dactylorhiza lapponica</i>	Lappmarihand	x	x	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Dactylorhiza maculata</i>	Flekkmarihand	x	x	-	x	-	-	x	x	x	-	x	-	x	-	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x
<i>Drosera longifolia</i>	Smalsoldogg	x	x	-	x	-	x	-	-	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x
<i>Drosera rotundifolia</i>	Rundsoldogg	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	x	-	x	-	x	-	-	-
<i>Epilobium palustre</i>	Myrmjølke	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Equisetum arvense</i>	Åkersnelle	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-
<i>Equisetum fluviatile</i>	Elvesnelle	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x	x
<i>Equisetum hyemale</i>	Skavgras	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	-	-	-
<i>Equisetum palustre</i>	Myrsnelle	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	-	x	x	-	x	x	x	x	x	x	-	-	-	x
<i>Equisetum pratense</i>	Engsnelle	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	-	x	x	x	-	x	x	-	x	x	x	-	x	x	-	x	-	-	-	x	x	-	x	-	-
<i>Euphrasia wettsteinii</i> coll.	Fjelløyentrøst	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	-	-	-	-	x	x	x	x	-	-	-	-	-	-
<i>Galeopsis bifida</i>	Vrangdå	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Galium boreale</i>	Kvitmaure	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	-	x
<i>Galium elongatum</i>	Stor myrmaure	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x
<i>Geum rivale</i>	Enghumleblom	-	-	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Hammarbya paludosa</i>	Myggblom	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	x	x	-	-	-	-	-	-
<i>Lathyrus pratensis</i>	Gulbelg	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Listera ovata</i>	Stortveblad	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	x
<i>Lycopodium annotinum</i>	Stri kråkefot	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Lysimachia thyrsiflora</i>	Gulldusk	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Melampyrum pratense</i>	Stormarimjelle	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Småmarimjelle	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Mentha arvensis</i>	Åkermynte	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Menyanthes trifoliata</i>	Bukkeblad	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Narhegium ossifragum</i>	Rome	x	x	-	x	-	x	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x
<i>Parnassia palustris</i>	Jåblom	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	-	x	x	x
<i>Pedicularis oederi</i>	Gullmyrklepp	x	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-
<i>Pedicularis palustris</i>	Myrklepp	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	-	x	-	x	x	x	x
<i>Pinguicula vulgaris</i>	Tettegras	x	x	x	x	x	x	-	x	x	-	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x
<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Prunella vulgaris</i>	Blåkoll	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	x	-	-	-
<i>Rhinanthus minor</i>	Småengkall	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Rubus chamaemorus</i>	Molte	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-
<i>Rubus idaeus</i>	Bringeblær	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Rumex acetosa</i>	Engsyre	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Saussurea alpina</i>	Fjelltistel	x	-	x	x	x	-	x	-	x	x	x	-	x	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Saxifraga aizoides</i>	Gulsildre	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Selaginella selaginoides</i>	Dvergjamne	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x
<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
<i>Succisa pratensis</i>	Blåknapp	x	x	x	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	x	x	x	x
<i>Thalictrum alpinum</i>	Fjellfrøstjerne	x	-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Tofieldia pusilla</i>	Bjønnebrodd	x	x	-	x	x	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-	x	x	x	-	x	x	-	x	x	x
<i>Trientalis europaea</i>	Skogstjerne	x	-	x	x	-	-	-	-	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-	x	x	x	x	-	x	x
<i>Triglochin palustris</i>	Myrsaulauk	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-	x	-	-	x
<i>Utricularia minor</i>	Småblærerot	-	?	-	-	?	-	-	-	?	?	-	?	-	-	-	-	-	-	-	x	x	x	-	x	-
<i>Vicia cracca</i>	Fuglevikke	-	-	x	-	x	x	-	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Viola epipsila</i>	Stor myrflol	-	-	x	-	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>Viola palustris</i>	Myrflol	-	x	x	-	x	-	x	x	-	-	x	-	x	x	-	x	-	-	-	-	-	-	x	-	-

4 Referanser

- Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. 2. utgave 2006, oppdatert 2007. – DN-håndbok 13: flere pag., 11 vedlegg.
- Direktoratet for naturforvaltning 2009. Handlingsplan for slåtteområde. – DN rapport 2009-6: 1-51, 2 vedlegg.
- Elven, R. (red.) 2005. Johannes Lid og Dagny Tande Lid. Norsk flora. 7. utgåve. – Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12: 1-279.
- Frisvoll, A.A. 1974. Rapport om undersøkelser av flora og vegetasjon i Skognakjølområdet (Sør-Trøndelag, kommunene Skaun, Melhus og Orkdal), sommeren 1974. – K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd., Trondheim. 15 s.
- Frisvoll, A.A., Elvebakk, A., Flatberg, K.I. & Økland, R.H. 1995. Sjekkliste over norske mosar. Vitskapleg og norsk namneverk. – NINA Temahefte 4: 1-104.
- Grut, A., Eithun, O., Foss, J., Hoel, O., Rikstad, A. & Foss, S. 2001. Seter- og markaliv i Oppbygda Øst i Meldal. – Utgitt av ei boknemnd.
- Halvorsen, R., Andersen, T., Blom, H.H., Elvebakk, A., Elven, R., Erikstad, L., Gaarder, G., Moen, A., Mortensen, P.B., Norderhaug, A., Nygaard, K., Thorsnes, T. & Ødegaard, F. 2009. Naturtyper i Norge (NiN) versjon 1.0.0. – www.artsdatabanken.no (2009 09 30).
- Lyngstad, A., Moen, A. & Øien, D.-I. 2012. Slåttemyrundersøkelser i Nord- og Sør-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 2012-6: 1-150.
- Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. K. Norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-4: 1-138.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
- Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. 2006. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 2006-3: 1-98.
- Moen, A. & Øien, D.-I. 2011. Våtmark. – S. 75-79 i Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Norderhaug, A. & Johansen, L. 2011. Kulturmark og boreal hei. – S. 81-85 i Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Norge digitalt 2011. Generelle vilkår for Norge digitalt-samarbeidet. Versjon 2011. – www.statkart.no/Norge_digitalt/Norsk/Om_oss/Avtaler_og_dokumenter/filestore/Norge_Digitalt_ny/Om_Norge_digitalt/Avtaler_og_dokumenter/Generelle_vilkaar_ND_2011_endelig.pdf.
- Rød, P.O. 1968. Hølandboka : gards- og ættehistoria. – Melhus kommune.
- Statens kartverk 2010. Arealstatistikk for Norge 2010. – www.statkart.no/nor/Land/Fagomrader/Arealer_og_tall/Arsutgaver_av_arealstatistikken/.

Vedlegg 1. Lokalitetsbeskrivelser slåtte-myrr

I alt 31 lokaliteter i Melhus ble oppsøkt og er beskrevet. Figur 1 viser beliggenheten til lokalitetene. Geografiske data, samt tilstand og verdisetting er lista opp først i beskrivelsen av hver lokalitet. Disse dataene er også lista opp i tabell 1, sammen med opplysninger om forekomster av vegetasjonstyper. Nummereringa av slåtte-myrrlokalitetene følger Lyngstad et al. (2012), og lokalitetene er gruppert i åtte delområder eller myrrområder. Disse er:

- **Skognakjølen**, høgdedraget på grensa mellom Skaun og Melhus kommuner.
- **Hølonda (bygda)**, som stort sett er områdene sentralt i Hølonda-området.
- **Sunnsetkjølen**, som utgjør høgdedraget mellom de store innsjøene på Hølonda og Tømmesdalen.
- **Sæterdalen**, dalføret i SV på grensa mot Meldal kommune.
- **Lauvåskjølen**, som utgjør høgdedraget mellom Tømmesdalen og Sandådalen.
- **Vestre Flåmarka**, som utgjør områdene i østhegningen av Vassfjellet, nordøst for Flå, helt nord i kommunen.
- **Østre Flåmarka**, som utgjør områdene sørøst for Flå, opp mot Brungfjellet.
- **Gauadalen**, dalføret sørøstover fra Hovin, og sør for Tømmesdalen, helt i sør på grensa til Midtre Gauldal kommune.

Skognakjølen

Dette er et høgereliggende område lengst nord i Hølonda som også strekker seg inn i Skaun kommune (Lyngstad et al. 2012). Området er dominert av større og mindre myrrkompleks innimellom barksogs-områder, hovedsakelig utforminger av røsslyng-blokkebærfuruskog og blåbærskog. I dette området, på begge sider av kommunegrensa, har det vært omfattende utmarksdrift, både slått og beite. Utmarksdrifta på Skaun-sida var i større grad prega av klassisk setring enn på Hølonda-sida (Melhus) der avstanden til gårdene var kortere (pers. medd. Reidar Almås). Trolig var det meste av myrrarealene med en viss produksjon i perioder utnyttet til slått innen dette området. Vi beskriver to slåtte-myrrlokaliteter innen Melhus kommune i dette området, men også lokalitet 7 Slette-myrra kan sies å være en del av samme utmarks-område. I tillegg er et større slåtte-myrrområde øst for disse, som bl.a. omfatter Stugguslættet, beskrevet tidligere som lokaliteten Kolbrandstad i Moen et al. (2006). Vi kjenner også til slått nord for dette, på Hulluslættet så seint som i 1970 (pers. medd. Reidar Almås) men denne myrra ble ikke oppsøkt.

4 Megardsslættet

D02 Slåtte- og beitemyrr

Oppsøkt: DIØ 13.07.2011

Myrrområde: Skognakjølen, Melhus

UTM: NR 488-496, 046-052

Hoh: 442-455 m

Areal slåtte-myrr: 68 daa

Tilstand: Svak hevd (mindre arealer slått årlig), noe kratt

Verdivurdering: A

Denne lokaliteten består av bakkemyrr langs nordsida av sørenden av Stormorsjøen østover til utløpet av Mora, samt et mindre område med flatmyrr og bakkemyrr mot nordøst. Middelsrik og ekstremrik myrrvegetasjon karakterisert av engstarr, lappmarihand og breiull (*Carex hostiana*, *Dactylorhiza lapponica*, *Eriophorum latifolium*), dekker store arealer i vest. Bunnsjiktet er dominert av myrrstjernemose og brunmakkmose (*Campylium stellatum*, *Scorpidium cossonii*). Store forekomster med brunskjene (*Schoenus ferrugineus*) lenger øst, på tilnærma flatmyrr et stykke opp fra vatnet.

På Megardsslættet ble det drevet tradisjonell markaslått fram til slutten av 1940-tallet (Pers. medd. Reidar Almås). Det sto ei høyløe, Megardsbua, om lag der det i dag står ei hytte. Løa brant ned en gang på 1920-tallet. I seinere tid har ungdomslaget i bygda arrangert årlige slåttedager siste helga i august. Da er det arealene ved østenden av Stormorsjøen som benyttes. Det er også disse myrrpartiene som har jevnest overflate, og som trolig har vært mest brukt som slåtte-myrr. Vegetasjonen går øst for Stormorsjøen over i intermediær og fattig fastmattevegetasjon.

Det er også partier med bakkemyrr og flatmyrr med rik og relativt kortvokst fastmattevegetasjon lenger mot nordøst, som kan ha vært slåtte-myrr. Vegetasjonen er til dels ekstremrik, med mye engstarr, kornstarr,

trådstarr, engmarihand, blåtopp og gullmyrklegg (*Carex hostiana*, *C. lasiocarpa*, *C. panicea*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis oederii*).

Denne lokaliteten har svært høg verdi som slåttemyr. Den inneholder store arealer med rik og ekstremrik myrvegetasjon, og gammel slåttemyr dekker store arealer, men deler av området er preget av begynnende gjengroing. Det er registrert en rødlista art, brunskjene (NT). Sjøl om det ikke finnes synlige kulturspor etter slått har vi sikker informasjon om utstrakt myrslått i området. Det er også lokal interesse for å holde tradisjonen i hevd. Sammen med de andre lokalitetene på Skognakjølen utgjør denne lokaliteten en høgt prioritert slåttemyrlokalitet i Trøndelag.

5 Myrer ved Blåkkåtjønna (Blokkotjønna)

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2011
Myrområde: Skognakjølen, Melhus
UTM: NR 467-482, 029-038
Hoh: 390-425 m
Areal slåttemyr: 94 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: A

Denne lokaliteten består av et større myrkompleks i området nord, vest og sørvest for Blåkkåtjønna. Større partier med rik myrvegetasjon vest og nord for tjønna. I sør og i områdene mellom rikmyrområdene er det myrpartier dominert av fattig og ombrotrof myrvegetasjon, hovedsakelig fastmatte og mykmatte, men også partier med løsbunn, åpent vann og bekkesig.

Rikmyrområdet vest for Blåkkåtjønna består av bakkemyr og flatmyr, hovedsakelig fastmatte. Øst i dette området er det partier med ekstremrik vegetasjon karakterisert av engstarr, breiull, blåtopp og brunskjene (*Carex hostiana*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Schoenus ferrugineus*), i veksling med middelsrike og intermediære parti. Vest i området dominerer intermediær vegetasjon karakterisert av trådstarr og rome (*Carex lasiocarpa*, *Narthecium ossifragum*) i feltsjiktet, og velutvikla torvmosematter (*Sphagnum* spp.) i bunnsjiktet. Det er tilløp til strukturer på myra med småblæroter (*Utricularia minor*) i høljer.

Rikmyrområdet nord for Blåkkåtjønna består hovedsakelig av middelsrik og høgproduktiv fastmattemyr dominert av trådstarr og blåtopp. I helninga ned mot tjønna langs heile nordsida er det velutvikla bakke-myrrer, hovedsakelig med intermediær vegetasjon med rikere sig innimellom i tilknytning til kildeframspring. Her står bl.a. lappmarihand, gullmyrklegg og gulsildre (*Dactylorhiza lapponica*, *Pedicularis oederii*, *Saxifraga aizoides*).

Denne lokaliteten har svært høg verdi som slåttemyr. Den har store arealer med gammel slåttemyr, med betydelige partier rik og ekstremrik myrvegetasjon og ellers et stort spekter av myrtyper og myrvegetasjon. Det er registrert en rødlista art, brunskjene (NT). Sammen med de andre lokalitetene på Skognakjølen utgjør denne lokaliteten en høgt prioritert slåttemyrlokalitet i Trøndelag.

Hølonda (bygda)

Spredt omkring i Hølonda-området ligger det en del mindre, relativt lågtliggende myrer mellom høgde-dragene i bygda. Hølonda-området har generelt rik berggrunn med leirskifer, sandstein og grønnskifer som de vanligste bergartene, men det er også større områder med kalkstein i nordlige deler. Rik myrvegetasjon dominerer, og på lokaliteten Vennaslættet (13) er det også store partier ekstremrik myrvegetasjon. I alt åtte slåttemyrlokaliteter er gruppert sammen her. Den ene av disse, Slettmyra (7) ligger nært opp til Skognakjølen og kunne like godt ha vært tatt med der.

6 Myr ved Storslættet (Aunet)

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2011
Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus
UTM: NR 540, 044
Hoh: 180-185 m
Areal slåttemyr: 7 daa
Tilstand: Moderat til sterkt gjengrodd
Verdivurdering: C

Lite myrområde med bakkemyr og flatmyr. Intermediær og middelsrik fastmattevegetasjon dominerer. Lokaliteten er omgitt av hogstflater i nord og vest, og dyrkamark i øst. Flere kjørespor krysser myra, og den er sterkt gjengrodd med busker og kratt av både bjørk, gran, furu og vier (*Betula pubescens*, *Picea abies*, *Pinus sylvestris*, *Salix* spp.). Trådstarr, blåtopp og bjønnskjegg (*Carex lasiocarpa*, *Molinia caerulea*, *Trichophorum cespitosum*) dominerer i feltsjiktet. Ellers er tepperot og sveltull (*Potentilla erecta*, *Trichophorum alpinum*) vanlig. Små forekomster av slåtteterolerante arter som gulstarr, slåttestarr og fjellfrøstjerne (*Carex flava*, *C. nigra*, *Thalictrum alpinum*). Myra har trolig ikke vært brukt som slåttemyr på svært lang tid, og det er tvilsomt om den lenger kan kalles slåttemyr.

Denne lokaliteten er svært liten, er sterkt påvirket av kjørespor og betydelig gjengrodd med busker og kratt, men den er sørvendt og i et høgdslag som betyr sørboreal vegetasjonssone i dette området. Den har isolert sett nesten ingen verdi som slåttemyr, men blir likevel gitt verdi C på grunn av beliggenheten. Den utgjør en liten rest av slåttemyrene som trolig fans mange steder i låglandet i Trøndelag i tidligere tider.

7 Slettmyra (Kolbrandstad-Flåtten)

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 03.08.2011

Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus

UTM: NR 500-504, 032-035

Hoh: 360-390 m

Areal slåttemyr: 28 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: B

Denne lokaliteten ligger vest for Kolbrandstad i Hølonda og består av et område med rik bakkemyr med fastmattevegetasjon lengst vest i et større myrkompleks som er dominert av ombrotrof og fattig myrvegetasjon (planmyr, flatmyr, bakkemyr). Jevn overflate tyder på bruk som slåttemyr. Kilder i vest. Dominerende arter i feltsjiktet i rikmyra er blåtopp, sveltull og bjønnskjegg (*Molinia caerulea*, *Trichophorum alpinum*, *T. cespitosum*). Ellers er flasketarr, breiull, fjelløyentrøst, bukkeblad og fjellfrøstjerne (*Carex rostrata*, *Eriophorum latifolium*, *Euphrasia wettsteinii*, *Menyanthes trifoliata*, *Thalictrum alpinum*) vanlige. Tilsvarende sig og mindre myrpartier nordvest for den store myra, men med ujevn overflate indikerer mindre slåttepåvirkning. Her er også rome (*Narthecium ossifragum*) relativt vanlig.

Lokaliteten utgjør deler av lokaliteten BN00029493 Kolbrandstad (rikmyr) i Naturbase. Den bør ses i sammenheng med slåttemyrområdene på lokaliteten BN00037590 Kolbrandstad (slåtte- og beitemyr) som også er beskrevet i Moen et al. (2006). Lokalitetene bør slås sammen, men isolert sett har Slettmyra lågere verdi (B). Lokaliteten bør også ses i sammenheng med lokalitetene på Skognakjølen som utgjør et høgt prioritert slåttemyrområde i Trøndelag.

8 Nerslættet (opp for Saga)

D01 Slåttemark, D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 03.08.2011

Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus

UTM: NR 472-473, 018-020

Hoh: 270-280 m

Areal slåttemyr: 8 daa

Areal slåttemark: 2 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering : C (slåttemarka)

Denne lokaliteten ligger i dalen ovenfor Konstadsaga ved Svorksjøen og består av ei mindre rikmyr som sannsynligvis har vært slått, samt ei lita fukteng som ligger inntil myra og som også bærer preg av å ha vært slåttemark (og trolig en del beita i seinere tid). Hovedsakelig middelsrik fastmattevegetasjon på myra, dominert av blåtopp og ulike starrarter, mest flasketarr (*Molinia caerulea*, *Carex rostrata*). Ellers er breiull og bjønnskjegg (*Eriophorum latifolium*, *Trichophorum cespitosum*) relativt vanlig. Fuktenga er dominert av mjøddurt (*Filipendula ulmaria*). Vanlige arter ellers er skogrøyrkvein, slåttestarr, tepperot og myrfiol (*Calamagrostis phragmitoides*, *Carex nigra*, *Potentilla erecta*, *Viola palustris*).

Lokaliteten er preget av begynnende gjengroing og har liten verdi som slåttemyr. Den gis likevel verdi C med begrunnelse av at den inneholder slåtteeng, som er sterkt trua (Norderhaug og Johansen 2011), samt lokalitetens relativt lågtliggende beliggenhet.

9 Myr ved Vargråa (Ø f Reksåsvatnet)

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2011
Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus
UTM: NR 494-495, 007-008
Hoh: 340-360 m
Areal slåtte- og beitemyr: 3 daa
Tilstand: Dårlig hevd, beites av storfe
Verdivurdering: C

Denne lokaliteten består av ei lita rikmyr like øst for den rike slåtte- og beitemyra ved Reksåsvatnet som er beskrevet av Moen et al. (2006: 27). Myra blir i dag beita av storfe, men er trolig gammel slåtte- og beitemyr. Vegetasjonen er stort sett middelsrik fastmattevegetasjon med mye gulstarr, breiull og vanlig myrklegg (*Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Pedicularis palustris*). Elles er slåtte- og beitemyr, bukkeblad, tepperot og bjønnskjepp (*Carex nigra*, *Menyanthes trifoliata*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum cespitosum*) relativt vanlige.

Lokaliteten er liten og i dårlig hevd, men har rik myrvegetasjon og vurderes derfor som lokalt viktig (C).

10 Estenstadsløtten

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 10.08.2011
Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus
UTM: NR 506, 012-013
Hoh: 280-295 m
Areal slåtte- og beitemyr: 11 daa
Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing
Verdivurdering: C

Lite bakkemyrområde med intermediær myrvegetasjon langs bekken like nordøst for garden Holtet. Hovedsakelig fastmattevegetasjon. De vanligste artene i feltsjiktet er kvitlyng, flasketarr, blåtopp og tepperot (*Andromeda polifolia*, *Carex rostrata*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*). Torvmosearter (*Sphagnum* spp.) dominerer i botnsjiktet. Noe rikere partier på østsida av bekken med arter som breiull, jåblom, vanlig myrklegg, dvergjamne og fjellfrøstjerne (*Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*) i feltsjiktet, og myrstjernemose og rosetorvmose (*Campylium stellatum*, *Sphagnum warnstorffii*) i botnsjiktet.

Lokaliteten er relativt liten og i begynnende gjengroing. Det er ingen synlige kulturspor etter slått og arealene med rik myrvegetasjon er små. Lokaliteten gis derfor kun lokal verdi (C).

11 Myrer vest for Gåslandslykkja

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 10.08.2011
Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus
UTM: NR 518-521, 005-013
Hoh: 315-365 m
Areal slåtte- og beitemyr: 49 daa
Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing
Verdivurdering: B

Bakkemyrer i dalen mellom Holtet og Gåslandslykkja, mest på vestsida av bekken, men nedre deler av området ligger på østsida. Her er det ei lita rik bakkemyr der spesielt de nedre delene, ned mot bekken, har jevn overflate. Det er lite oppslag av kratt men noe gran (*Picea abies*) kommer opp her og der. De vanligste artene i feltsjiktet er flasketarr, blåtopp, tepperot og bjønnskjepp (*Carex rostrata*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum cespitosum*). Myrstjernemose og rosetorvmose (*Campylium stellatum*, *Sphagnum warnstorffii*) dominerer i botnsjiktet. Svake kildeframspring finnes i østkanten av myra.

Lenger oppover langs bekken (sørover) finnes det større partier med bakkemyr dominert av intermediær fastmattevegetasjon og mindre partier med middelsrik fastmattevegetasjon. Trådstarr (*Carex lasiocarpa*) er den dominerende arten i feltsjiktet. Torvmoser (*Sphagnum* spp.) dominerer i botnsjiktet men myrstjernemose (*Campylium stellatum*) forekommer i rikere partier sammen med blant annet breiull og fjelløyentrøst (*Eriophorum latifolium*, *Euphrasia wettsteinii*) i feltsjiktet.

Lokaliteten er til dels i begynnende gjengroing med oppslag av kratt og det finnes ingen synlige kulturspor etter slått. Men lokaliteten inneholder relativt store områder med gammel slåtte- og beitemyr, og det finnes betydelige

arealer med rikere myrvegetasjon. Samtidig er dette den største lokaliteten med slåttemyr vi kjenner til i de lågereliggende delene av Hølonda. Lokaliteten vurderes derfor som en viktig naturtypelokalitet (B).

12 Tennsløtten

D01 Slåttemark, D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 10.08.2011

Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus

UTM: NR 522-524, 007-010

Hoh: 335-355 m

Areal slåttemyr: 12 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering: C

Denne lokaliteten består av bratte bakkemyrer i ei nordhelling sør for garden Gåslandslykkja. Rik fastmattevegetasjon går i nord over i flatere terreng dominert av fattig og intermedier fastmattevegetasjon, og grenser opp til et større myrområde dominert av ombrotrof vegetasjon og fattig tue- og fastmattevegetasjon, delvis tresatt med furu. Trådstarr (*Carex lasiocarpa*) dominerer i feltsjiktet i rikmyra. Myrstjerne-mose og rosetormose (*Campylium stellatum*, *Sphagnum warnstorffii*) dominerer i botnsjiktet og sammen med disse opptrer brundymose, brunmakkmose og flere arter av torvmoser og nøkkemoser (*Gymnocolea borealis*, *Scorpidium cossonii*, *Sphagnum* spp., *Warnstorffia* spp.).

Nordøst for bakkemyrområdet finnes det et mindre parti med rikmyr adskilt fra resten av et parti halvåpen gras- og urterik granskog med jevn overflate. Trolig er også dette granskogspartiet gammel slåttemark.

Lokaliteten har verdi som slåttemyr. Den inneholder arealer med rik myrvegetasjon, men andre lokaliteter i nærheten har større areal og større mangfold av vegetasjonstyper og arter. Lokaliteten gis derfor kun lokal verdi (C).

13 Vennasløtten

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 10.08.2011

Myrområde: Hølonda, bygda, Melhus

UTM: NR 574-576, 029-033

Hoh: 235 m

Areal slåttemyr: 28 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: B

Denne lokaliteten består av et område med rikmyr rundt et bekkesystem i dalen nord for Hjultjønnna. Myra er for det meste flatmyr, men noe bakkemyr finnes i vest, inntil vegen som går gjennom dalen. Denne har nok påvirkning myrområdet noe i sør. Det skjærer også en kraftlinje gjennom området fra sør til nord i den sørvestlige delen av myrområdet. Fastmattevegetasjon dominerer, hovedsakelig middelsrik myrvegetasjon, men også mindre partier med ekstremrik myr. Det finnes også store partier med rik mykmatte. Trådstarr og blåtopp (*Carex lasiocarpa*, *Molinia caerulea*) er de vanligste artene i feltsjiktet, men også ulike starrarter som gulstarr, kornstarr og slåttestarr er framtrekkende, sammen med tepperot, fjellfrøstjerne og bjønnskjeegg (*Carex flava*, *C. nigra*, *C. panicea*, *Potentilla erecta*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Engstarr (*Carex hostiana*) er vanlig over store områder i sør.

Lokaliteten er relativt lågtliggende, lengst nede i mellomboreal sone, og har store arealer med rik og til dels ekstremrik myrvegetasjon. Det er ingen synlige kulturspor etter slått, men det er få tegn til en begynnende gjengroing. Lokaliteten vurderes som en viktig naturtypelokalitet (B).

Sunnsetkjølen

Sunnsetkjølen er høgdedraget mellom Tømmesdalen i sør og dalføret mellom Gåsbakken og Korsvegen og de store innsjøene Grøtvatnet og Benna i nord. Området har vært viktige utmarksområder for gårdene nord for kjølen, f.eks. Grøtan og Stenset (Rød 1968). Området domineres av barskoger i aktiv drift, og myrene ligger gjerne som større og mindre myrdrag i forsenkninger, eller mellom knauser og koller med furuskog. Seks lokaliteter er skilt ut i dette området, og flere av dem består av relativt små myrer. Størst verdi har lokalitetene Damtjønnsløtten (17), med forekomst av ekstremrik myrvegetasjon, og Jutulstenåsen (19), som består av et relativt stort bakkemyrkompleks.

14 Storslættet (Simohogstret)

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: NQ 545-553, 979-986
Hoh: 330-350 m
Areal slåtte- og beitemyr: 42 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: C

Lokaliteten ligger lengst vest på Sunnsetkjølen, nordøst for Mørsvatnet, og består av et større myrområde med intermediær fast- og mykmattevegetasjon inkludert mindre flekker middelsrik og ekstremrik fast- og mykmattevegetasjon i østlige deler, og fattigere myrvegetasjon, til dels på løsbunn, i vestlige deler. Trådstarr, flaskestarr, duskull og rome (*Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *Eriophorum angustifolium*, *Narthecium ossifragum*) er de mest vanlige artene i feltsjiktet på de rikere delene. På intermediær fastmatte dominerer rome i feltsjiktet, og det er velutvikla torvmosematter (*Sphagnum* spp.) i botnsjiktet. I rikere vegetasjon dominerer brunmosene i botnsjiktet, spesielt myrstjernemose (*Campylopus stellatus*) med spredte forekomster av rosetorvmose (*Sphagnum warnstorffii*) og andre torvmosearter. Stormakkmose (*Scorpidium scorpioides*) dominerer i mykmatte. Engstarr og brunskjene (*Carex hostiana*, *Schoenus ferrugineus*) forekommer på flekker med ekstremrikmyr rundt ei lita tjønn. Det er få indikasjoner på slått, og vanskelig å avgjøre om myra i vesentlig grad har vært brukt som slåtte- og beitemyr.

Lokaliteten bærer lite preg av å ha vært slått, men det er relativt store arealer med rik myrvegetasjon og det er registrert en rødlista art (brunskjene NT). Lokaliteten vurderes derfor å ha lokal verdi som slåtte- og beitemyrlokalitet (C).

15 Johanslættmyra

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: NQ 547-551, 987-991
Hoh: 285-300 m
Areal slåtte- og beitemyr: 21 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: C

Lokaliteten ligger lengst vest på Sunnsetkjølen, nordøst for Mørsvatnet og like nord for lokaliteten Storslættet. Den består av større arealer med middelsrik fastmattevegetasjon mellom to ombrotrofe myrmassiv (eksentrisk høgmyr i sørvest og planmyr i nord). Trådstarr, bukkeblad, blåtopp og tepperot (*Carex lasiocarpa*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*) er de vanligste artene i feltsjiktet på rikmyrdelen, men også kvitlyng, flaskestarr, breiull, jåblom og fjellfrøstjerne (*Andromeda polifolia*, *Carex rostrata*, *Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Thalictrum alpinum*) er relativt vanlige. Ujamn overflate tyder ikke på utstrakt bruk som slåtte- og beitemyr, men relativt store forekomster av blant annet fjellfrøstjerne kan indikere slått.

Lokaliteten bærer lite preg av å ha vært slått, men det er relativt store arealer med rik myrvegetasjon. Lokaliteten vurderes derfor kun å ha lokal verdi som slåtte- og beitemyrlokalitet (C).

16 Myrer nord for Svarttjønnen

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: NQ 555-560, 980-984
Hoh: 370-435 m
Areal slåtte- og beitemyr: 23 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: Ingen

Denne lokaliteten består av flere rike bakkemyrsig i områdene nord for de to Svarttjønnen. Arealene er trolig for små til å være mye brukt som slåtte- og beitemyr. Vegetasjonen domineres av middelsrik og intermediær fastmatte, men går øverst (i nord) over i fattigere myrvegetasjon. Lokaliteten vurderes til ikke å ha verdi som naturtypelokalitet.

17 Damtjønnslettet

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: NQ 559-565, 979-981
Hoh: 400-415 m
Areal slåtte- og beitemyr: 25 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: B

Denne lokaliteten ligger øst for de to Svarttjønna, sørvest på Sunnsetkjølen. Den består hovedsakelig av flatmyr i vest og svakt hellende bakkemyr mot øst. I vest dominerer fattig mykmatte- og løsbunn-myr, og det finnes mindre ombrotrofe partier (planmyr). Middelsrik fastmattevegetasjon dominerer i østenden av myrkomplekset, med større partier med mykmatte i områdene rundt ei lita tjønn. Det finnes også partier med ekstremrik myr med engstarr (*Carex hostiana*) og store bestander med brunskjene (*Schoenus ferrugineus*) like vest for tjønna.

Lokaliteten inneholder store arealer rik- og til dels ekstremrik myrvegetasjon. Overflata er jevn og det er lite oppslag av busker, men ingen synlige kulturspor etter slått. Det er registrert en rødlista art (brunskjene NT). Lokaliteten vurderes sammen med lokaliteten ved Jutulstenåsen som den beste slåtte- og beitemyrlokaliteten på Sunnsetkjølen og som en viktig slåtte- og beitemyrlokalitet (B).

18 Enaslættet, Tjukkenget m.fl.

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: NQ 564-570, 989-996
Hoh: 405-440 m
Areal slåtte- og beitemyr: 29 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: C

I dette området, øst for Svarttjønna langt nord på Sunnsetkjølen, ligger det en rekke mindre rikmyrsig eller rikmyrparti i tilknytning til større eller mindre myrkompleks. Ingen av disse er særlig store eller bærer tydelig preg av å være slått. En av de største rikmyrpartiene er på Enaslættet, like nordøst for Svarttjønna. Lokaliteten består av bakkemyrer dominert av intermediaer og middelsrik fastmattevegetasjon. Trådstarr (*Carex lasiocarpa*) dominerer i feltsjiktet, ellers er blåtopp (*Molinia caerulea*) svært vanlig, spesielt i nedre (nordlige) deler. Andre relativt vanlige arter er gulstarr, flaskestarr, breiull, myrsnelle, fjelløyentrøst, bukkeblad, rome, jåblom, vanlig myrklegg, tepperot og bjønnskjegg (*Carex flava*, *C. rostrata*, *Eriophorum latifolium*, *Equisetum palustre*, *Euphrasia wettsteinii*, *Menyanthes trifoliata*, *Narthecium ossifragum*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum cespitosum*). Nedre deler av myrområdet er svært produktivt og har et stort potensiale som slåtte- og beitemyr.

Lokaliteten består av svært små flekker med tidligere slåtte- og beitemyr, men vegetasjonen er rik og produktiv. Området vurderes derfor som lokalt viktig (C).

19 Myr ved Jutulstenåsen

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 11.08.2011
Myrområde: Sunnsetkjølen, Melhus
UTM: 560-562, 986-988
Hoh: 400-425 m
Areal slåtte- og beitemyr: 28 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: B

Denne lokaliteten ligger øst og sør for Jutulstenåsen og består av et større bakkemyrkompleks med middelsrik og intermediaer fastmattevegetasjon. Trådstarr og bjønnskjegg (*Carex hostiana*, *Trichophorum cespitosum*) er de vanligste artene i feltsjiktet. Vegetasjonen går i vest, mot toppen av en rygg, over i fattig fastmatte.

Lokaliteten inneholder relativt store og sammenhengende arealer rik myrvegetasjon. Overflata er jevn og det er lite oppslag av busker, men ingen synlige kulturspor etter slått. Lokaliteten vurderes sammen med

lokaliteten Damtjønnslettet som den beste slåtte-myrløkaliteten på Sunnsetkjølen og som en viktig slåtte-myrløkalitet (B).

Sæterdalen

Sæterdalen utgjør i denne sammenhengen dalføret mellom sørlige deler av Hølonda og over til Oppbygda Øst i Meldal; området langs øvre deler av Svorka. I dette området er det et utall større og mindre myrer. Delvis med rik myrvegetasjon. Utmarksdrifta har vært omfattende i dette området (Grut et al. 2001), og mange av myrene har nok i mer eller mindre grad vært brukt som slåtte-myrløkalitet i tidligere tider. I denne undersøkelsen er bare de beste lokalitetene på grensa mellom Melhus og Meldal kommune tatt med, og tre av disse ligger på Melhus sin side av grensen.

20 Tjørnenget (Djuplia)

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 12.08.2011

Myrområde: Sæterdalen, Melhus

UTM: NQ 496-498, 936-938

Hoh: 450-470 m

Areal slåtte-myrløkalitet: 10 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering: B

Denne lokaliteten består av bratte bakkemyrer i lia ovenom Tjørnenget, ved Djuplitjønna. Området er utløpere av et større, mer eller mindre sammenhengende myrområde som dekker store områder opp mot Djuplihøgden og Middagsåsen og over på nordsida av åsryggene, og som også lokaliteten nord for Djuplihøgden (21) er en del av.

Intermediær fastmattemyr dominerer, men det finnes mindre partier med middelsrik fastmattemyr i vest. De vanligste artene i feltsjiktet er trådstarr, duskull, blåtopp, rome, tepperot og bjønnskjegg (*Carex lasiocarpa*, *Eriophorum angustifolium*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum cespitosum*). På intermediær fastmatte dominerer torvmosene (*Sphagnum* spp.) i botnsjiktet, her er stjernestarr (*Carex echinata*) relativt vanlig i feltsjiktet. På middelsrike myrpartier er gulstarr, slåttestarr, flaskestarr og breiull (*Carex flava*, *C. nigra*, *C. rostrata*, *Eriophorum latifolium*) relativt vanlige, med innslag av klubbstarr, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd og jåblom (*Carex buxbaumii*, *Parnassia palustris*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*). Overflata er svært jevn og større tuer forekommer ikke. Dette sammen med forekomster av arter som fremmes av slått, slik som gulstarr, slåttestarr og fjellfrøstjerne tyder på utstrakt bruk som slåtte-myrløkalitet.

Lokaliteten er relativt liten, og er begynt å gro igjen. Store forekomster av slåtte-tolerante arter tyder på langvarig bruk som slåtte-myrløkalitet. Lokaliteten blir derfor vurdert som en viktig slåtte-myrløkalitet (B).

21 Myrer nord for Djuplihøgden

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 12.08.2011

Myrområde: Sæterdalen, Melhus

UTM: NQ 487-494, 938-943

Hoh: 440-500 m

Areal slåtte-myrløkalitet: 75 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering: B

Denne lokaliteten består av et større bakkemyrområde med middelsrik og intermediær fastmattevegetasjon mellom Djuplihøgden og Middagsåsen. Området er en del av et større myrområde som fortsetter både sørover (se lokalitet 20) og nordover mot Nonsåsen.

Deler av områder er relativt høgproduktivt med dominans av trådstarr (*Carex lasiocarpa*) i feltsjiktet. I enkelte partier er overflata relativt ujevn, og det er noe oppslag av bjørk her og der. Andre vanlige arter i feltsjiktet er flaskestarr, breiull, blåtopp, jåblom, vanlig myrklegg, tepperot, blåknapp og bjønnskjegg (*Carex rostrata*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Potentilla erecta*, *Succisa pratensis*, *Trichophorum cespitosum*).

Lokaliteten omfatter store arealer med tidligere slåtte- og beitemyr, men dette er trolig lenge siden og områdene er i dag til dels preget av gjengroing. Lokaliteten vurderes likevel som viktig (B) på grunn av de store arealene og nærheten til lokaliteten Sølbergslættet (22) i Meldal kommune (Lyngstad et al. 2012).

23 Slagislættet

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 12.08.2011
Myrområde: Sæterdalen, Melhus
UTM: NQ 513-516, 943-948
Hoh: 385-400 m
Areal slåtte- og beitemyr: 28 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: C

Denne lokaliteten består av relativt bratte bakkemyrer i nordøsthellina av Håmmåråsen og ombrotrof myrvegetasjon (høgmyr) i nedkant (nord). Bakkemyr og høgmyr skilles av ei grøft. Middelsrik fastmattemyr dominerer, med store partier intermediaær vegetasjon, til dels tresatt med furu. Området går øverst over i fuktig furuskog. Trådstarr og bjønnskjepp (*Carex lasiocarpa*, *Trichophorum cespitosum*) er de vanligste artene i feltsjiktet på bakkemyra. På intermediaære partier er duskull og rome (*Eriophorum angustifolium*, *Narthecium ossifragum*) svært vanlige, og her er det også velutvikla torvmosematter i botnsjiktet. Myrene bærer lite preg av myrslått og har nok i beskjeden grad vært brukt til det.

Lokaliteten har arealer med tidligere slåtte- og beitemyr, men slåtte- og beitemyrpreget er svakt. Det er kun små arealer med rikmyr, og lokaliteten er påvirket av grøfting. Lokaliteten har kun lokal verdi (C).

Lauvåskjølen

Lauvåskjølen er høgdedraget mellom Tømmesdalen i nord og Sandådalen i sør. I denne sammenhengen har vi også inkludert myrene like sør for Lauvåskjølen (27 Ilbrandsslættet) i dette området. I alt er fire lokaliteter dominert av rike bakke- og flatmyrer skilt ut. Ilbrandsslættet, med store forekomster av ekstremrik myrvegetasjon, er vurdert som den viktigste. Vi har ingen dokumentasjon på bruken av myrene i området, men trolig har også dette området, til liks med de andre høgdedragene på Høllonda, vært viktige utmarksressurser for gårdene i området. Blant annet indikerer navna på de forskjellige myrene en utstrakt bruk som slåtte- og beitemyr.

24 Buslættmyra

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2012
Myrområde: Lauvåskjølen, Melhus
UTM: NQ 582-586, 967-969
Hoh: 380-395 m
Areal slåtte- og beitemyr: 12 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: B

Denne myra ligger sentralt på Lauvåskjølen, like vest for Koloåsen. Furuskoger dominerer landskapet, hovedsakelig utforminger av røsslyng-blokkbærskog eller blåbærskog. I forsenkninger og på flater dominerer myrvegetasjonen. Buslættmyra er omgitt av hogstflater i nord og øst. Midtre deler av myra er relativt flat og kan karakteriseres som ei svakt utvikla platåhøgmyr med tendenser til hvelving og lagg, og med svake strukturer (strenger og høljer). Også lengst i øst er det et mindre parti dominert av ombrotrof og fattige myrvegetasjon. Mellom disse myrmassivene og i nordhellina i sør er det partier med rikere vegetasjon, hovedsakelig intermediaær og mellomrik fastmattemyr, men også mindre flekker med mykmattemyr. Lengst i vest er det et større område med bakkemyr, hovedsakelig intermediaær fastmattemyr, men i sør er det partier med rik fastmattemyr der arter som gulstarr, breiull, fjellfrøstjerne og bjønnbrodd (*Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*) er vanlige. Her ble også ekstremrik-indikatoren lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) funnet. Det er i dag ingen tydelige spor av myrslått, men partiene med rik myrvegetasjon har jevn overflate og det er lite busker.

Lokaliteten har små areal med gammel slåtte- og beitemyr, men det finnes partier med rik til ekstremrik myrvegetasjon og det kun er ubetydelige oppslag av kratt. Lokaliteten vurderes dersom som viktig (B).

25 Myr Ø for Høgberget

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2012
Myrområde: Lauvåskjølen, Melhus
UTM: NQ 571-580, 961-967
Hoh: 435-500 m
Areal slåtte- og beitemyr: 35 daa
Tilstand: Ingen hevd
Verdivurdering: B

Lenger vest på Lauvåskjølen ligger et større myrområde som strekker seg fra Blomliåsen og vestover til like vest for Bergslætthåmmåren (Høgberget). Myrområdet består av flere større og mindre bakkemyrmassiv. Lengst i øst er det et par større bakkemyrer, der den sørligste av disse er dominert av rik fastmattemyr og med mindre partier intermedier fastmattemyr. Gulstarr, trådstarr, flaskestarr, breiull, fjelløyentrøst, blåtopp og bjønnskjepp er de vanligste artene (*Carex flava*, *C. lasiocarpa*, *C. rostrata*, *Eriophorum latifolium*, *Euphrasia wettsteinii*, *Molinia caerulea*, *Trichophorum cespitosum*). Spredt rundt på myra står også engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*). Denne myra har også slett overflate og kun spredte busker langs kanten. Dette tyder på tidligere bruk som slåtte- og beitemyr.

Bakkemyrområdene lenger vest er dominert av fattig og intermedier fastmatte med enkelte rikere sig og mindre partier med rikmyr. Noen av disse er svært bratte, med omkring 10° helling.

Lokaliteten har betydelige arealer med gammel slåtte- og beitemyr som er lite preget av gjengroing, og et relativt stort spekter av fastmattevegetasjon. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B).

26 Storslættmyra

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2012
Myrområde: Lauvåskjølen, Melhus
UTM: NQ 562-568, 985-964
Hoh: 420-460 m
Areal slåtte- og beitemyr: 53 daa
Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing
Verdivurdering: B

På nordsida av Lauvåskjølen i skogliene ovenfor garden Lian ligger det et større myrkompleks bestående hovedsakelig av bakkemyr. Et større flatmyrmassiv i nordvest er dominert av fattig fast- og mykmattemyr, med mindre partier ombrotrof myrvegetasjon (planmyr). Resten av myrkomplekset består stort sett av bakkemyr der rik- og intermedier fastmattemyr dominerer over store arealer. Trådstarr, duskull, breiull, blåtopp og bjønnskjepp (*Carex lasiocarpa*, *Eriophorum angustifolium*, *E. latifolium*, *Molinia caerulea*, *Trichophorum cespitosum*) er de vanligste artene i feltsjiktet. I øvre deler (sørøst) er rome (*Narthecium ossifragum*) til dels dominerende. I dette området står også myggblomst og gullmyrklepp (*Hammarbya paludosa*, *Pedicularis oederi*). Overflata er slett og jevn og det er en god del oppslag av bjørkekratt, noe som indikerer gjengroing etter tidligere bruk som slåtte- og beitemyr. Flere rike kildefrømspring i sørøstkanten (øverste del) av myra.

Lokaliteten har betydelige arealer med gammel slåtte- og beitemyr som er noe preget av gjengroing, men det er mye rik myrvegetasjon og det forekommer rike kilder. Lokaliteten vurderes dersom som viktig (B).

27 Ilbrandsslættet

D02 Slåtte- og beitemyr
Oppsøkt: DIØ 03.08.2012
Myrområde: Lauvåskjølen, Melhus
UTM: NQ 552-557, 913-922
Hoh: 425-500 m
Areal slåtte- og beitemyr: 69 daa
Tilstand: Ingen hevd, noe gjengroing
Verdivurdering: B(A)

Like sør for Lauvåskjølen, i øvre del av Sandådalen ligger det store myrområder mellom vegen og Krokuttjønnna, og mellom Ekkervollen og Bortstugguvollen. Flatmyr dominerer i nord, men ellers er det store arealer med slake bakkemyrer. Mye fastmattemyr, men det finnes partier med mykmattemyr i nord, og større partier med løsbunnmyr, til dels mye bar torv, midt i området, nordvest for Krokuttjønnna. Fattig fastmattemyr med mindre partier ombrotrof tuevegetasjon dominerer i området mellom Lomtjønnna og

Krokuttjønna. I nord fra vegen og sørover er det store arealer med rik- og ekstremrik vegetasjon. Her står blant annet engstarr, engmarihand og brunskjene (*Carex hostiana*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Schoenus ferrugineus*). Ellers er gulstarr, trådstarr, breiull, blåtopp og bjønnskjegg (*Carex flava*, *C. lasiocarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Trichophorum cespitosum*) de vanligste artene. Også lengst i sør, vest for Krokuttjønna dominerer rikmyrvegetasjonen, hovedsakelig fastmattemyr. Her er det også flere rike kildeframsprang med blant annet mye gulsildre (*Saxifraga aizoides*).

Nærheten til setrene i området tilsier at dette området sannsynligvis har vært mye brukt til slått, men det er betydelig gjengroing med bjørk, vier og gran, spesielt i sørlige deler.

Lokaliteten har store arealer gammel slåttemyr med middelsrik- og ekstremrik myrvegetasjon. Det er også registrert en rødlista art, brunskjene (NT). Lokaliteten ligger nær å bli vurdert som svært viktig, men på grunn av betydelig gjengroing vurderes den som viktig (B).

Vestre Flåmarka

I Flåmarka var det i tidligere tider en utstrakt utmarksdrift, der blant annet myrslått var vanlig. Det finnes flere kilder som kan påvise gamle slåttemyrer og når bruken opphørte. I denne undersøkelsen har vi prøvd å velge ut de beste av disse og oppsøkt dem. Av praktiske årsaker er lokalitetene (se tabell 1) delt i vestre Flåmarka, nordvest for dalen (to lokaliteter), og østre Flåmarka, sørøst for dalen (5 lokaliteter). Langmyra (28) i vestre Flåmarka ligger i nedre del av mellomboreal vegetasjonssone, og har med sine store arealer med rik myrvegetasjon spesielt høy verdi.

28 Langmyra

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 13.08.2012

Myrområde: Vestre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 696-706, 114-132

Hoh: 285-300 m

Areal slåttemyr: 113 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: A

Langmyra er et større myrområde i østhellenga av Vassfjellet. Myra er relativt flat og ligger i et typisk barskogsterreng (hovedsakelig blåbærgranskog) avbrutt av åpne myrer. Ved nordenden av myra ligger en parkeringsplass og en enkel skiarena. Fra denne går den en skogsveg langs vestkanten av myra. Ovenom vegen ligger det et hogstfelt. Myra er ellers påvirket av ei enkel langsgående grøft i nordøst, og det er nylig bygd en gapahuk på et fastmarksområde langt vest i myrområdet.

Det ble drevet utmarksslått på myra fram til 1930-tallet (pers. medd. Arnfinn Tanem) og det er rester av ei høyløe (høybu) i nordøst. Området ble ellers mye brukt til tjæreprroduksjon i tidligere tider, og det er rester etter tjæremiler flere steder på myra.

Flatmyr og bakkemyr er de vanligste myrtypene på myra. Ellers er det et par mindre partier med planmyr med tendenser til hvelving som kan karakteriseres som svakt utvikla platahøgmyr. Den minerotrofe delen av myra domineres av fattig og intermediær fastmattemyr, men det er også større partier med fattig mykmattemyr sentralt på myra. De minerotrofe delene har trolig vært brukt som slåttemyr, og utgjør om lag tredjeparten av myrarealet.

De nordlige delene av myrområdet, rundt den gamle høyløa, er dominert av fattigere myrvegetasjon, men trolig var det mindre skog i dette området tidligere. Endringer i hydrologien på grunn av grøfta og skianlegget i nærheten kan ha framskyndet gjengroinga og også endret forutsetningene for rikere myrvegetasjon.

I nordvest er fastmattene dominert av blåtopp og pors (*Molinia caerulea*, *Myrica gale*), dessuten er slåttestarr og rome (*Carex nigra*, *Narthecium ossifragum*) svært vanlige. Lenger sør er vegetasjonen mer lågvokst og artsrik med mye kornstarr, dvergjamne, bjønnbrodd og bjønnskjegg (*Carex panicea*, *Selaginella selaginoides*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum cespitosum*) i feltsjiktet. Her står også blant annet svarttopp, gulstarr, engmarihand, breiull, fjelløyentrøst og vanlig myrklegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Eriophorum latifolium*, *Euphrasia wettsteinii*, *Pedicularis palustris*). I botnsjiktet dominerer myrstjernemose (*Campylium stellatum*).

De best utvikla slåttemyrpartiene finnes i de sørlige delene av myra. Fastmattemyr dominerer, men det finnes mindre partier mykmattemyr. Her finnes det også flekker med ekstremrik myrvegetasjon med mye engstarr og brunskjene (*Carex hostiana*, *Schoenus ferrugineus*).

Langmyra er svært stor myrlokalitet (over 400 daa), og inneholder store arealer gammel slåttemyr som er lite preget av gjengroing. Det er registrert en rødlista art, brunskjene (NT). Det er også rester etter høyløe og god kunnskap om tidligere bruk hos lokalbefolkningen. Forekomster av sørlige arter som pors og kvitmyrak (*Rhynchospora alba*) på Langmyra indikerer at myra langt på veg er en låglandslokalitet, i alle fall kan den plasseres langt nede i mellomboreal vegetasjonssone (Moen 1998).

Dette skulle tilsi at lokaliteten bør få verdien svært viktig (A), til tross for at myra preget av grøfting og friluftaktiviteter.

29 Villmannslættet

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 15.08.2012

Myrområde: Vestre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 697-701, 130-133

Hoh: 310-335 m

Areal slåttemyr: 30 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: C

Opp for lokaliteten Langmyra (28) ligger et mindre myrområde, som hovedsakelig består av slake bakke-myrrer, med mindre partier flatmyr og noen ombrotrofe partier med svak hvelving i overgangen mellom planmyr og plåtåhøgmyr. Intermediær fastmattemyr dominerer de minerotrofe delene av myra. Trådstarr, blåtopp, rome og bjønnskjegg (*Carex lasiocarpa*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Trichophorum cespitosum*) er de vanligste artene i feltsjiktet. Pors (*Myrica gale*) mangler på myra, til tross for at den dominerer på den nærliggende Langmyra, bare noen få høgdemeter nedenfor. Det er større partier med mykmatte- og løsbunnmyr øst for ei lita tjønn om lag midt i myrområdet. I sørvest og i nord er det mindre partier med rikmyr, med blant annet breiull og svarttopp (*Bartsia alpina*, *Eriophorum latifolium*).

På Villmannslættet ble det drevet slått fram til ca. 1940. Det sto igjen ei stakkstang her til fram på 1960-tallet (pers. medd. Arnfinn Tanem). Det går en skiløypetrasé langs østkanten av myra.

Lokaliteten inneholder betydelige arealer med gammel slåttemyr, og det er god kunnskap om tidligere bruk hos lokalbefolkningen. Men myra er lita sammenlignet med den nærliggende Langmyra, og har relativt lite rik myrvegetasjon. Lokaliteten vurderes derfor kun som lokalt viktig (C).

Østre Flåmarka

30 Storslættet-Hørvåsen

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 15.08.2012

Myrområde: Østre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 699-706, 073-086

Hoh: 310-340 m

Areal slåttemyr: 112 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: B

Vest for, og inn mot Hørvåsen går det et større myrdrag i nord-sørretning. Lengst i sør ligger det ei lita høgmyr med svak hvelving (plåtåhøgmyr). Denne går nordover over i flatmyr og bakkemyr med minerotrof myrvegetasjon, hovedsakelig intermediær fastmattemyr, men det finnes også større partier med rikmyr med blant annet engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*). Nord for bakkemyra smalner myrområdet inn og fattig fastmatte og tuevegetasjon dominerer nordover mot Østre Hørvåstjønna. Rundt tjønna er det hovedsakelig intermediær mykmatte. Videre nordover består myrområdet hovedsakelig av rike bakkemyrrer, rikest lengst nord med mye breiull og jåblom (*Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*) i feltsjiktet.

Området ble brukt til myrslått fram til 1930-tallet (kilde: Leif Engen). Trolig er det områdene like nord før høgmyra i sør (Storslættet) og områdene lengst i nord (Stormyra) som har vært mest brukt som slåttemyr.

Lokaliteten inneholder betydelige arealer med gammel slåtte- og beitemyr, men relativt små arealer med rik myrvegetasjon. Det er god kunnskap om tidligere bruk hos lokalbefolkningen. Lokaliteten vurderes som viktig (B).

31 Litlslættet-Hyllbergåsen-Kattuggelkammen

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 15.08.2012

Myrområde: Østre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 694-698, 070-083

Hoh: 265-300 m

Areal slåtte- og beitemyr: 30 daa

Tilstand: Ingen hevd, delvis i moderat til sterk gjengroing

Verdivurdering: C

I vesthellinga av Hørvåsen, på høgdenivået nedenfor Storslættet ligger det flere mindre og smale myrdrag omgitt av barskog. Bakkemyr med intermediær fastmattemyr dominerer. På myra lengst i sør (Litlslættet) er det større partier med rik vegetasjon, med arter som gulstarr, breiull, jåblom og bjønnbrodd (*Carex flava*, *Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Tofieldia pusilla*) i feltsjiktet. I botnsjiktet dominerer myrstjernemose (*Campylium stellatum*). Deler av området både i nord og sør er relativt høgproduktivt og i sterk gjengroing, med et betydelig oppslag av bjørk, vier og furu.

Området ble brukt til myrslått fram til 1930-tallet (kilde: Leif Engen). Trolig er det områdene lengst i sør (Litlslættet) som har vært mest brukt som slåtte- og beitemyr.

Lokaliteten har betydelige arealer med gammel slåtte- og beitemyr, men det er spredd på flere mindre teiger. Spesielt området lengst sør har artsrik vegetasjon. Deler av området er preget av gjengroing med busker og trær. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C).

32 Myr V for Rangåvatnet

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 16.08.2012

Myrområde: Østre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 734-737, 100-103

Hoh: 390-405 m

Areal slåtte- og beitemyr: 24 daa

Tilstand: Ingen hevd

Verdivurdering: B

I området like vest for sørenden av Rangåvatnet er det store arealer med åpen og jevn bakkemyr. Lengst i sør dominerer intermediær fastmattemyr. Mot nord og øst (nedre deler) er det store arealer med rik myrvegetasjon og mindre partier med ekstremrik myrvegetasjon. Artsrikt og med mange ekstremrik-indikatorer, blant annet finnes engstarr og den rødlista arten brunskjene (NT) (*Carex hostiana*, *Schoenus ferrugineus*) i store mengder. Ellers er svarttopp, trådstarr, breiull, fjelløyentrøst, jåblom og bjønnbrodd (*Bartsia alpina*, *Carex lasiocarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Euphrasia wettsteinii*, *Parnassia palustris*, *Tofieldia pusilla*) vanlige i feltsjiktet. I botnsjiktet er myrstjernemose, brunmakkmose og messingmose (*Campylium stellatum*, *Scorpidium cossonii*, *Loeskyopnum badium*) vanlige.

Lokaliteten er et velutviklet bakkemyrkompleks som nok klart har vært brukt som slåtte- og beitemyr. Vegetasjonen er artsrik med en rødlista art og det er få tegn til gjengroing. Området er trolig den beste lokaliteten med slåtte- og beitemyr i Østre Flåmarka, men arealene med slåtte- og beitemyr er relativt små sammenlignet med andre områder i kommunen. Lokaliteten vurderes derfor til viktig (B).

33 Saglættet

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 16.08.2012

Myrområde: Østre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 739-744, 105-113

Hoh: 380-420 m

Areal slåtte- og beitemyr: 35 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering: B

Dette er et mindre bakkemyrkompleks nord for Rangåvatnet. I sør dominerer middelsrik til ekstremrik fastmattemyr. Svarttopp, særbustarr, engstarr, breiull, jåblom og bjønnbrodd (*Bartsia alpina*, *Carex dioica*, *C. hostiana*, *Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Tofieldia pusilla*) forekommer vanlig i feltsjiktet.

Myrstjernemose (*Campylium stellatum*) dominerer i botnsjiktet. Lenger nord domineres myra av intermediær myrvegetasjon med velutvikla torvmosematter i botnsjiktet. Her forekommer blant annet rome (*Narthecium ossifragum*) relativt vanlig. Lengst i nord går vegetasjonen over i fattig fastmattemyr. Områdene med rikmyr er delvis tresatt (hovedsakelig furu) og det kommer opp en del kratt av bjørk, gran og furu. Ifølge A. Tanem var dette blant de siste områdene som ble slått i Flåmarka på 1940-tallet.

Til samme lokalitet regnes også et mindre myrområde lenger sør, mellom Sagslættet og lokaliteten Vest for Rangåvatnet (32), og et mindre myrområde nord for Sagslættet. Myra i sør består av bakkemyr med store partier rikmyr, til dels ekstremrik myr, med blant annet engstarr og svarttopp. Myra i nord er flatere og dominert av intermediær fast- og mykmattemyr. Begge områdene er trolig gamle slåttemyrer, de er stort sett åpne og med jevn overflate.

Lokaliteten inneholder kun små arealer med gammel slåttemyr, og disse igjen er oppdelt i mindre teiger. Dessuten er det en del gjengroing på hoveddelen av lokaliteten. Dette skulle tilsi kun lokal verdi, men det finnes mindre partier med til dels ekstremrik myrvegetasjon. Lokaliteten vurderes derfor likevel som viktig (B).

34 Dalslættet

D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 16.08.2012

Myrområde: Østre Flåmarka, Melhus

UTM: NR 735-738, 108-114

Hoh: 405-440 m

Areal slåttemyr: 34 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing i nord

Verdivurdering: C

Denne lokaliteten ligger helt nord i Østre Flåmarka og består av ei bakkemyr som heller svakt mot sør i sørøst, og et større bakkemyrkompleks (til dels bratt) i nord som heller mot nord. Myra i sørøst er helt åpen og dominert av intermediær myrvegetasjon. Mot kanten i vest er det partier med rik vegetasjon (stort sett fastmattemyr), der arter som breiull, jåblom, dvergjamne og bjønnbrodd (*Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Selaginella selaginoides*, *Tofieldia pusilla*) er vanlige i feltsjiktet og myrstjernemose (*Campylium stellatum*) dominerer i botnsjiktet. Østover består myra stort sett av mykmatte, med tendenser til strengstrukturer med løsbunn i høljene. Partier dominert av fattig myrvegetasjon lengst i øst.

Myra i nord har en del kratt i kantene, og lengst i nord, der myra flater ut, er det også en del oppslag av bjørk utover på myra. Øverst (sør) er myra relativt kortvokst og intermediær fastmattemyr dominerer, men går over i rik fastmattemyr mot vestkanten av myra. Lengst i nord (flatere parti) er vegetasjonen mer høgvekst og dominert av blåtopp og trådstarr (*Carex lasiocarpa*, *Molinia caerulea*). Her er det også mindre områder med mykmattemyr og tendenser til tuedannelse. Trolig har den nordligste delen av myra vært mest brukt som slåttemyr.

Lokaliteten inneholder relativt små arealer med gammel slåttemyr sammenlignet med mange andre slåttemyrlokaliteter i kommunen, og det er små arealer med rik myrvegetasjon. Lokaliteten vurderes derfor likevel kun som lokalt viktig (C).

Gauadalen

Gauadalen er et lite dalføre som går sørover fra Hovin, langs elva Gaua, ei sideelv til Gaula. Dalen har vært en viktig utmarksressurs for gårder på Hovin. Det finnes en rekke kulturminner i dalen, blant annet knyttet til tømmer- og sagbruksdrift. Det finnes flere lokaliteter med gammel kulturmark som burde vært undersøkt, men innen for rammen av dette prosjektet ble bare en lokalitet, Larsløkkja, oppsøkt. Den inneholder i tillegg til slåttemyr også slåttemark.

35 Larsløkkja

D01 Slåttemark, D02 Slåtte- og beitemyr

Oppsøkt: DIØ 20.09.2012

Myrområde: Gauadalen, Melhus

UTM: NR 594-597, 946-949

Hoh: 315-350 m

Areal slåttemyr: 22 daa

Areal slåttemark: 35 daa

Tilstand: Ingen hevd, begynnende gjengroing

Verdivurdering: B

Dette er en del av et større utmarksområde med både myr- og engvegetasjon som tidligere ble brukt som slåtte-mark. Lokaliteten er avgrensa til vestsida av vegen, men området med gammel slåtte-mark strekker seg trolig vidare østover. Området ble oppsøkt seint i sesongen. Beskrivelsen av vegetasjonen er derfor noe mangelfull.

Rik- og intermediaær bakkemyr dominerer i sør og nordøst. Vanlige arter er klubbestarr, gulstarr, stjerne-starr, slåtte-starr, breiull, jåblom, gullmyrklegg og fjellfrøstjerne (*Carex buxbaumii*, *C. flava*, *C. echinata*, *C. nigra*, *Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis oederi*, *Thalictrum alpinum*).

Om lag halvparten av lokaliteten består av gammel slåtte-eng, delvis i mosaikk med heivegetasjon på forhøyninger. Engvegetasjonen kan beskrives som artsrike utforminger av frisk fattigeng. Vanlige arter er: Engkvein, blåklokke, bleikstarr, sølvbunke, sumpmaure, skogstorkenebb, enghumleblom, raudknapp, pres-tekrage, finnskjegg, jåblom, tepperot, blåkoll, småengkall, tveskjeggveronika og myrfiol (*Agrostis capillaris*, *Campanula rotundifolia*, *Carex pallescens*, *Deschampsia cespitosa*, *Galium uliginosum*, *Geranium sylvaticum*, *Geum rivale*, *Knautia arvensis*, *Leucanthemum vulgare*, *Nardus stricta*, *Parnassia palustris*, *Potentilla erecta*, *Prunella vulgaris*, *Rhinanthus minor*, *Veronica chamaedrys*, *Viola palustris*). Orkideen breiflangre (*Epipactis helleborine*) ble funnet i en myrkant innen det nordligste området med slåtte-my.

Det er rester av ei høyløe i den gamle slåtteenga, ellers er området prega av gjengroing med gran og bjørk. Området ble slått fram til andre verdenskrig, og har vært beita en del i perioden etter at slåtte-n opphørte. Det er interesse blant grunneiere og lokalbefolkningen for å gjenoppta slåtte-n og ta vare på kultur-landskapet omkring den gamle høyløa. Områdene rundt Larsløkkja og andre deler av Gauadalen bør undersøkes nærmere.

Lokaliteten vurderes som viktig (B) både som slåtte-my- og som slåtte-marklokalitet, men dette er noe usikkert på grunn av det seint undersøkelsetidspunktet. Det forekommer rik myrvegetasjon og trolig et artsmangfold høgt. Det er god dokumentasjon på tidligere bruk av området.

Vedlegg 2. Lokalitetsbeskrivelse slåttemark

36 Johannesenget

D01 Slåttemark

Oppsøkt: DIØ 20.09.2012

UTM: NQ 635-636, 953-955

Hoh: 95-150 m

Areal slåttemark: 9 daa

Tilstand: Ingen hevd, moderat-sterk gjengroing

Verdivurdering: C

Denne lokaliteten består av ei bratt sørvestvendt li like nord for plassen Dullum ved Gylløyan (figur 1). Lia er dominert av engvegetasjon og har ei relativt slett og jevn overflate. Den har et glissent tresjikt av bjørk og or, med spredte trær av rogn hassel og osp. Det er svært lite busker (einer). Området ble besøkt seint i sesongen og det ble bare gjennomført en kort befarings.

Vegetasjonen er dominert av sølvbunke, bleikstarr, tepperot og gulaks (*Deschampsia cespitosa*, *Carex pallescens*, *Potentilla erecta*, *Anthoxanthum odoratum*). Ellers finnes det en del liljekonvall, skogstorkenebb, markjordbær og engfiol (*Convallaria majalis*, *Geranium sylvaticum*, *Fragaria vesca*, *Viola canina*). Grov nattfiol (*Platanthera montana*) ble også observert.

Muntlige kilder nevner at det har ligget ei høyløe i dette området. Området er i dag prega av gjengroing og har trolig ikke vært brukt som slåttemark på flere tiår. Sannsynligvis har lokaliteten før bruken opphørte også vært brukt som beitemark. Den ser ikke ut til å ha vært gjødslet eller pløyd opp.

Lokaliteten vurderes minst som lokalt viktig (C) som slåttemark hovedsakelig fordi det er svært få slike lokaliteter igjen, spesielt så lågtliggende som denne (sørboreal). Vegetasjonen ser ut til å være relativt triviell, men området må undersøkes grundigere tidligere i sesongen for å få oversikt over de botaniske verdiene.

NTNU Vitenskapsmuseet er en enhet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, NTNU.

NTNU Vitenskapsmuseet skal utvikle og formidle kunnskap om natur og kultur, samt sikre, bevare og gjøre de vitenskapelige samlingene tilgjengelige for forskning, forvaltning og formidling.

Seksjon for naturhistorie driver forskning innenfor biogeografi, biosystematikk og økologi med vekt på bevaringsbiologi. Seksjonen påtar seg forsknings- og utredningsoppgaver innen miljøproblematikk for ulike offentlige myndigheter innen stat, fylker, fylkeskommuner, kommuner og fra private bedrifter. Dette kan være forskningsoppgaver innen våre fagfelt, konsekvensutredninger ved planlagte naturinngrep, for- og etterundersøkelser ved naturinngrep, fauna- og florakartlegging, biologisk overvåking og oppgaver innen biologisk mangfold.

ISBN 978-82-7126-966-1
ISSN 1894-0064

© NTNU Vitenskapsmuseet
Publikasjonen kan siteres fritt med kildeangivelse

www.ntnu.no/vitenskapsmuseet